

C 2071

1952 No. 7

AFKONDIGINGSBLAD ARUBA

EILANDSVERORDENING van 30 September 1952 tot wijziging, aanvulling en nadere vaststelling van de tekst der Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 (P.B. 1937 no. 1). (Algemene Politieverordening voor Aruba 1952).

De Eilandsraad van Aruba,

Overwegende, dat het nodig is de Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 (P.B. 1937 no. 1), zoals gewijzigd, nader te wijzigen en aan te vullen, en dat het in verband met de inwerkingtreding van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen (P.B. 1951 no. 39) wenselijk is de tekst der keur, zoals deze na de vorenbedoelde wijzigingen en aanvullingen zal luiden, opnieuw vast te stellen,

Heeft besloten:

HOOFDSTUK I.

Algemene bepalingen.

Artikel 1.

1. In deze eilandsverordening wordt verstaan:

10. onder „openbare weg”: alle straten, wegen, stegen, gangen, paden, pleinen, kaden, bruggen, stoepen, trottoirs, plantsoenen of andere openliggende of ten dienste van het publiek bestemde gronden en plaatsen en, voor zover de bij de betreffende artikelen bedoelde feiten daarop kunnen

- plaats hebben, ook alle watervlakten, welke, al of niet voor de publieke dienst bestemd, feitelijk voor een ieder toegankelijk zijn;
20. onder „eigenaars”: ook beheerders en voorts allen, die krachtens enig zakelijk recht, bezit daaronder begrepen, beschikking over enig goed hebben;
 30. onder „vee”: paarden, ezels, muilezels, muildieren, runderen, schapen, bokken, geiten en varkens;
 40. onder „trekdieren”: paarden, ezels, muilezels en muildieren;
 50. onder „huisdieren”: honden, katten en pluimgedierte;
 60. onder „rijtuigen”: alle vervoermiddelen, bestemd om te land door één of meer dieren, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen;
 70. onder „motorrijtuigen”: alle vervoermiddelen, bestemd om uitsluitend of mede door mechanische kracht op of aan het rij- of voertuig zelf aanwezig, anders dan langs spoorstaven te worden voortbewogen;
 80. onder „handkarren”: alle middelen tot vervoer van goederen met één of meer wielen, bestemd om door personen geduwd of getrokken te worden;
 90. onder „autobussen”: kennelijk tot vervoer van personen ingerichte motorrijtuigen voor het gebruik waarvan per plaats en per rit betaald wordt;
 100. onder „bestuurders”: voor zover aan dit woord geen beperking is toegevoegd, zowel zij, die rijtuigen of motorrijtuigen besturen of onder hun onmiddellijk toezicht doen sturen, als zij, die enig vervoermiddel, met uitzondering van een rijwiel, trekken of duwen. Mede worden onder „bestuurders” begrepen zij, die rijwielen berijden of dieren berijden, geleiden of drijven;
 110. onder „stationneren”: met een huurauto ergens post vatten, met het kennelijk doel deze geheel of gedeeltelijk te verhuren;
 120. onder „parkeren”: het doen of laten staan van een vervoermiddel anders dan gedurende de tijd, welke nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk en voortgezet in- of

uitstappen van personen of voor het onmiddellijk en voortgezet laden of lossen van goederen:

- 13o. onder „stoplijnen”: al dan niet onderbroken lijnen, stroken of strepen, op last van het Plaatselijk Hoofd van Politie, in een van de kleur van de openbare weg afwijkende kleur, overdwars in of op een openbare weg aangebracht;
- 14o. onder „bebouwde kommen”: de door het Plaatselijk Hoofd van Politie als zodanig omschreven en bekendgemaakte, min of meer aaneengesloten bebouwingen op Aruba.

2. Indien een rechtspersoon als eigenaar in de zin van deze eilandsverordening moet worden beschouwd, wordt een verplichting of een verbod, in enige bepaling van deze eilandsverordening ten aanzien van eigenaars voorkomende, geacht opgelegd of gesteld te zijn aan de leden van het bestuur van die rechtspersoon.

Artikel 2.

Een ieder is verplicht aan de Gezaghebber binnen de bepaalde tijd behoorlijke en nauwkeurige opgaaf te doen betreffende feiten of aangelegenheden van algemeen belang, welke de Gezaghebber tot uitoefening van zijn taak van hen verlangt.

Artikel 3.

Hij, aan wie bij deze eilandsverordening bevoegdheid is gegeven tot het verlenen van vergunning, kan daaraan voorwaarden verbinden.

Artikel 4.

1. Hij, die handelt in strijd met, of niet nakomt de voorwaarden, verbonden aan een vergunning, hem overeenkomstig deze eilandsverordening verleend, wordt geacht gehandeld te hebben zonder vergunning.

2. Onder handelen wordt in dit artikel verstaan zowel doen, als hebben en nalaten.

HOOFDSTUK II.

Maatregelen ter bevordering van de openbare orde, rust, veiligheid en reinheid.

§ 1. *Algemene orde en veiligheid.*

Artikel 5.

Bij openbare feesten, vermakelijkheden, optochten, orkaan, brand en andere buitengewone omstandigheden moet ieder zich onderwerpen aan de voorschriften, in het belang der openbare orde, rust of veiligheid, bij iedere gelegenheid door het Plaatselijk Hoofd van Politie vastgesteld.

Artikel 6.

1. Het is verboden in de bebouwde kommen vuurwapenen of windbuksen af te schieten, behoudens op of in daartoe bijzonderlijk ingerichte schietbanen, welke alvorens in gebruik te worden genomen, door het Plaatselijk Hoofd van Politie moeten zijn goedgekeurd.

2. Het gebruik dier schietbanen mag slechts geschieden onder de door het Plaatselijk Hoofd van Politie te stellen voorwaarden.

Artikel 7.

1. Het is verboden schietoefeningen te houden met vuurwapenen, anders dan op speciaal voor dat doel ingerichte schietbanen.

2. De inrichting dezer banen en de te nemen veiligheidsmaatregelen moeten door of vanwege het Plaatselijk Hoofd van Politie zijn goedgekeurd, alvorens de banen in gebruik mogen worden genomen.

Artikel 8.

Het is verboden, hetzij in de woning of in het bij een woning behorend erf, hetzij in het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, orde, rust of veiligheid verstorende handelingen te plegen.

Artikel 9.

Het is verboden:

- a. in vensterbanken, op de rand van balkons, op bordessen of in goten voorwerpen te plaatsen of te hebben, zonder dat deze tegen vallen op de openbare weg beveiligd zijn;
- b. aan hekken, heiningen, muren, deuren, vensters, bomen of palen voorwerpen op te hangen, te bevestigen of te hebben, indien deze gevaar opleveren op de openbare weg te vallen;
- c. holle voorwerpen, waarin of waartussen hemelwater zich kan verzamelen, op of tegen hekken, palen, afsluitingen of percelen te bevestigen of bevestigd te hebben.

Artikel 10.

Het is verboden op, over, van of naar de openbare weg te werpen met stenen of harde voorwerpen, alsook met vaste of vloeibare stoffen, welke bij het treffen van personen schadelijk of hinderlijk kunnen zijn.

Artikel 11.

Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie wilde dieren over de openbare weg te laten gaan of te vervoeren.

Artikel 12.

Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie wilde dieren op enig erf te hebben.

Artikel 13.

1. Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie door middel van ontplofing stenen te doen springen.

2. Wordt er ten behoeve van het land of het eilandgebied onder toezicht van de Dienst van Openbare Werken stenen gesprongen, dan is de in dit artikel bedoelde vergunning niet vereist, doch geeft het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken, alvorens met de werkzaamheden te beginnen, daarvan kennis aan het Plaatselijk Hoofd van Politie.

Artikel 14.

Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie op of aan de openbare weg vuurwerk af te steken of daarmee te werpen, buskruit of andere ontplofbare stoffen aan te steken of op andere wijze te doen ontploffen, fakels of teertonnen te branden, of op de openbare weg vuur aan te leggen of te hebben.

§ 2. *Het gebruik van de openbare weg.*

Artikel 15.

1. Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie:

- a. in, op of over de openbare weg iets hoegenaamd te planten, te plaatsen, te spannen, te hangen, vast te hechten, uit te spreiden, uit te slaan, te drogen, te luchten, te slepen of te hebben;
- b. op de openbare weg voorwerpen, stoffen, water of vuilnis te werpen, uit te storten of te doen afvloeien:
- c. goederen, puin, afbraak, kalk, aarde, klei, zand, mest of bouwmaterialen op de openbare weg neder te leggen of te hebben, behalve wanneer en voor zolang dit voor geregeld voortgezet

laden of lossen noodzakelijk is;

- d. de openbare weg tot werkplaats te bezigen, te overdekken, bij het bouwen of verbouwen van percelen ten gebruike in te nemen of daarop met koopwaren te staan of te zitten;
- e. voorwerpen op de openbare weg uit te stallen of uitgestald te hebben of aan de openbare weg aan de buitenzijde van gevels, deuren of vensters ter uitstalling op te hangen, te bevestigen of opgehangen of bevestigd te hebben;
- f. op de openbare weg met verf, kalk of andere middelen strepen, letters, cijfers of enigerlei tekeningen aan te brengen.

2. Hij, door wie of op wiens last enige werkzaamheid op of aan de openbare weg verricht wordt, is verplicht hetgeen tengevolge daarvan op de openbare weg achterblijft, onmiddellijk na afloop op te ruimen of te doen opruimen.

3. Hij, wie vergunning is verleend om op de openbare weg met koopwaren te staan of te zitten, is verplicht te zorgen, dat vóór het verlaten van zijn plaats de hem toegestane ruimte op de openbare weg behoorlijk gereinigd is.

Artikel 16.

Het is verboden de openbare weg op enigerlei wijze te verontreinigen.

Artikel 17.

Het is verboden:

- a. faecaliën te storten op de openbare weg;
- b. puin, afbraak, kalk, aarde, klei, mest, zaagsel, krullen, zand, spaanders, los stro, pakhooi, pakpapier, as, slijk of afval anders te vervoeren dan in vervoermiddelen, welke zodanig zijn ingericht en worden gebruikt, dat het storten of wegstuiven van de inhoud voorkomen wordt;
- c. bloed of ingewanden van dieren of stankverspreidende stoffen te vervoeren anders dan op voldoende wijze afgedekt en

op andere uren dan tussen des avonds tien uur en des morgens vijf uur.

Artikel 18.

1. Het is verboden:

- a. op de openbare weg voorwerpen, langer dan drie meter, anders dan in horizontale stand en daarbij zodanig te dragen, dat elk uiteinde op de schouder of in de hand van een drager rust;
- b. op daken, buiten aan gevels, muren of wanden van aan de openbare weg grenzende gebouwen of getimmerten enig werk te verrichten, of aan de openbare weg te bouwen, gebouwen, muren of getimmerten af te breken, zonder dat op een van die weg zichtbare plaats aan of bij het gebouw, de muur of het getimmerde, ter hoogte van twee en een halve à drie meter boven de begane grond, een rode driehoek met gelijke zijden van tenminste dertig centimeter uithangt, en overeenkomstig bij vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie te stellen voorwaarden zodanige maatregelen zijn genomen, dat gevaar voor voorbijgangers uitgesloten is en, tussen zonsopgang en zonsopgang, bovendien behoorlijke verlichting ter plaatse aangebracht is;
- c. op of aan de openbare weg voorwerpen te hijsen, neer te laten of te werpen, zonder dat beneden een persoon van achttien jaar of ouder staat, die de voorbijgangers tijdig waarschuwt;
- d. over de openbare weg openslaande deuren, vensters, luiken of bladen anders dan behoorlijk plat tegen de muur of de wand vastgezet, open te laten staan;
- e. aan de openbare weg in de bebouwde kommen metalen pinnen of puntige, stekende, scherpe of snijdende voorwerpen te plaatsen of te hebben op, aan of tegen hekken, palen of afsluitingen, muren of percelen, zodanig, dat zij over de openbare weg uitsteken;
- f. in de bebouwde kommen afsluitingen, muren, percelen of

houtwerk aan de openbare weg grenzende, of palen, kiosken of andere voorwerpen op de openbare weg staande, binnen een verticale afstand van twee meter boven de begane grond te beschilderen of te teren, zonder maatregelen te nemen om, zowel bij dag als bij nacht, voorbijgangers te waarschuwen, zolang het beschilderde of geteerde nog niet droog is;

g. van daken op de openbare weg in de bebouwde kommen afstromend hemelwater te laten afvloeien, anders dan door goeten, leidingen of afvoerbuizen, welke niet hoger dan een halve meter boven de openbare weg verheven zijn of uitmonden, en overeenkomstig bij vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie te stellen voorwaarden maatregelen zijn genomen, dat de wegbedekking niet door het neerstortend water beschadigd wordt.

2. Degene op wiens last werkzaamheden, als in het eerste lid onder b, c en f bedoeld, plaats hebben, is verplicht te zorgen, dat de daarin opgenomen voorschriften nagekomen worden.

Artikel 19.

Het is verboden op de openbare weg in de bebouwde kommen op andere dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie aangezeven plaatsen vliegers op te laten of enig balspel te spelen.

Artikel 20.

Het is verboden niet-uitvliegend pluimgedierte op de openbare weg in de bebouwde kommen te laten lopen.

Artikel 21.

Het is, behalve ter uitvoering van werken ten behoeve of onder toezicht van het land of het eilandgebied, verboden, zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie, de bestrating of wegbedekking op te breken of te beschadigen of in de openbare weg te graven.

§ 3. *Ordeverstoring, hinder en overlast.*

Artikel 22.

Het is verboden op de openbare weg bij het venten, bij het doen van omroepingen of bij het verspreiden, aanbevelen, aankondigen of bekendmaken van gedrukte of geschreven stukken of afbeeldingen, zodanig te roepen of rond te gaan of te rijden met zodanige reclamemiddelen of zodanige geraasmakende middelen, dat daardoor de openbare orde verstoord of bedreigd of de goede zeden aanstoot gegeven wordt.

Artikel 23.

Het is verboden op de openbare weg:

- a. anderen hinder of overlast aan te doen;
- b. het verkeer enig beletsel in de weg te leggen of zich op een daarvoor hinderlijke wijze te bewegen of te bevinden;
- c. te vechten, te schreeuwen, stenen of andere voorwerpen voort te schoppen, straatvuurtjes te stoken, in bomen of palen, op hekken, muren, afsluitingen, achter op rijtuigen, motorrijtuigen of handkarren te klimmen, te zitten of daaraan te hangen, tegen kiosken, paviljoenen of muziektenten te leunen, daarop te klimmen, daaraan te hangen of op enig gedeelte daarvan te zitten, te liggen of te staan;
- d. wielrijders of geleiders van vee enige hinder of enig beletsel in de weg te leggen.

Artikel 24.

Het is verboden:

- a. enig aanplakbiljet, reclameplaat of ander drukwerk of geschrift hoegenaamd op eens anders eigendom aan te plakken, te bevestigen of aan te brengen zonder toestemming van de eigenaar of huurder.

Deze bepaling is niet toepasselijk op gerechtelijke akten en

- andere stukken, waarvan de aanplakking door of op last van openbare ambtenaren krachtens wettelijk voorschrift geschiedt;
- b. zonder daartoe gerechtigd te zijn, niet eigene muren, schuttingen, hekken, stoepen, deuren, ramen of vensters te besmeren, te bekrassen of daarop te schrijven of te tekenen;
 - c. tussen zonsondergang en zonsopgang op of aan de openbare weg te liggen of, zonder daartoe gerechtigd te zijn, tegen enig perceel te leunen of op stoepen of treden te zitten of post te vatten.

Artikel 25.

Eigenaars van bomen of struiken, waarvan de takken over de openbare weg hangen of groeien, zijn verplicht, ter plaatse waar zulks het verkeer belemmert of gevaar oplevert, dan wel voor voetgangers hinderlijk of gevaarlijk is, op de eerste aanzegging door of vanwege het Plaatselijk Hoofd van Politie, zodanige takken af te snoeien.

Artikel 26.

1. Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie op de openbare weg:

- a. muziek- of zanguitvoeringen of vertoningen te geven, muziek te maken of te zingen;
- b. voordrachten of toespraken te houden of aankondigingen te doen;
- c. zich te bevinden geheel of gedeeltelijk vermomd of gemaskeerd, of gekleed in de klederen der kunne, waartoe men niet behoort.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, sub c, geldt niet ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van tien jaren.

Artikel 27.

1. Het is verboden in de bebouwde kommen zonder ver-

gunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie, enig werk te verrichten, dat geraas of andere hinder van ernstige aard veroorzaakt of schadelijke of walgelijke lucht of gassen verspreidt, indien zulks op de naburige erven of op de openbare weg waargenomen kan worden.

2. De bestuurder van de inrichting of het bedrijf, waarin zodanig werk wordt verricht, is verplicht op eerste aanzegging door of namens het Plaatselijk Hoofd van Politie deze inrichting of dit bedrijf buiten werking te stellen.

Artikel 28.

Het is verboden in de bebouwde kommen:

- a. faecaliën te storten op open of gesloten erven;
- b. mest-, vuilnis- of ashopen op open of gesloten erven aan te brengen of te hebben;
- c. anders dan tijdens of onmiddellijk vóór of na het verrichten van werkzaamheden, puin, afbraak, kalk-, klei- of zandhopen op open of gesloten erven aan te brengen of te hebben;
- d. enig vee of huisdier te verbranden;
- e. vee te begraven.

Artikel 29.

1. Het is verboden in de bebouwde kommen:

- a. vuilnis of mest te bezigen tot het aanvullen of ophogen van erven of terreinen;
- b. vuilnis of mest of andere afvalstoffen op erven of terreinen op te hopen.

2. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de aangewezen openbare stortplaatsen.

Artikel 30.

Het is verboden in de bebouwde kommen zonder schrifte-

lijke vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie op open of gesloten erven of ruimten:

- a. vee te houden;
- b. vee te doden.

Artikel 31.

1. Hij, die zonder voorafgaand overleg met het Plaatselijk Hoofd van Politie of de door deze daartoe aan te wijzen ambtenaar zichtbaar vanaf de openbare weg reclamebeschilderingen of reclameplaten, welke aanstootgevend of ontsierend zijn, of wegens hun plaatsing zodanig zijn, dat zij de aandacht van bestuurders afleiden of kunnen afleiden, heeft geplaatst of heeft doen plaatsen, is verplicht deze reclamebeschilderingen of reclameplaten op de eerste vordering daartoe van het Plaatselijk Hoofd van Politie en binnen een door deze aan te geven termijn, te verwijderen of te wijzigen.

2. Bij niet-nakoming van deze vordering is het Plaatselijk Hoofd van Politie bevoegd de betrokken reclamebeschilderingen of reclameplaten op kosten van degene, die volgens het eerste lid van dit artikel daartoe verplicht was, te doen verwijderen of wijzigen.

§ 4. *Optochten en betogingen.*

Artikel 32.

1. Het is verboden zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie op de openbare weg optochten of betogingen te houden, te leiden, te organiseren of daaraan deel te nemen.

2. Een zodanige vergunning kan te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 33.

De deelnemers aan een optocht of betoging, waarvoor geen

vergunning is verleend, zijn verplicht op de eerste vordering van de politie uiteen te gaan.

Artikel 34.

1. Het is verboden de geregelde gang of de volgorde van een begrafenisstoet, marcherende troep of optocht te belemmeren of te storen.

2. Met een marcherende troep of optocht, als in het eerste lid bedoeld, wordt gelijkgesteld een onder een éénhoofdig commando staande colonne militaire voertuigen.

Artikel 35.

Hij, aan wie bij gelegenheid van een volksverzameling, optocht of betoging op de openbare weg door de politie in het belang der openbare orde gelast wordt, zich te verwijderen, is verplicht aan deze last onmiddellijk te voldoen en wel langs de weg of in de richting door de politie aangewezen.

§ 5. *Openbare gemakelikheden en danspartijen.*

Artikel 36.

Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie openbare gemakelikheden te geven, of voor het publiek toegankelijke bijeenkomsten tot ontspanning of vermaak te houden.

Artikel 37.

Na het eindigen van openbare gemakelikheden, of waar een grote volksmenigte samengestroomd is of zich bijeen bevindt, of wanneer de orde of rust verstoord of bedreigd wordt, is ieder op de openbare weg verplicht gevolg te geven aan de bevelen van de politie in het belang van het verkeer op die weg gegeven.

Artikel 38.

1. Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie een niet openbare of niet voor het publiek toegankelijke danspartij te houden, waartoe bezoekers tegen enigerlei vergoeding toegelaten worden.

2. Het is verboden deel te nemen aan een in strijd met het eerste lid van dit artikel gehouden danspartij.

Artikel 39.

Het is verboden danspartijen, muziekuitsvoeringen en andere feestelijkheden of vermakelijkheden, welke niet als openbaar of voor het publiek toegankelijk kunnen worden aangemerkt, voort te zetten, nadat degene, die zodanige feestelijkheid of vermakelijkheid houdt of geeft, een schriftelijk met redenen omkleed verbod, dat daarmede wordt voortgegaan, bereikt heeft, uitgevaardigd door het Plaatselijk Hoofd van Politie, op grond dat daardoor de openbare orde, rust of veiligheid verstoord of bedreigd of de goede zeden aanstoot gegeven wordt of op grond dat de toestand van een in de buurt aanwezige zieke zulks vordert, in welk laatste geval een schriftelijke verklaring van een geneeskundige mede moet worden vertoond.

Artikel 40.

1. Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie personen beneden de leeftijd van vijftien jaren anders dan onder geleide van ouders, voogden of verzorgers toe te laten tot een danspartij, met inachtneming van artikel 36 of van artikel 38 gehouden.

2. Hij, die met inachtneming van artikel 36 of van artikel 38 een danspartij houdt, is verplicht te zorgen, dat niet zonder de in het vorig lid bedoelde vergunning personen beneden de leeftijd van vijftien jaren anders dan onder geleide van ouders, voogden of verzorgers daartoe toegelaten worden.

Artikel 41.

Het is verboden een danspartij, tot het houden waarvan ingevolge deze eilandsverordening een vergunning nodig is, na des nachts drie uur te laten voortduren of na bedoeld uur daaraan deel te nemen.

Artikel 42.

Bij ongeregeldheden, wanordelijkheden, rumoer of burengerucht zijn de houders van een danspartij, waarvoor ingevolge deze eilandsverordening een vergunning nodig is, op de eerste vordering van ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, verplicht de danspartij te staken en zijn de deelnemers daaraan verplicht uiteen te gaan.

Artikel 43.

Op de eerste vordering van ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, zijn de houders van een in strijd met deze eilandsverordening gehouden danspartij verplicht die te staken en de deelnemers daaraan verplicht uiteen te gaan.

§ 6. *Collecteren en venten.*

Artikel 44.

Het is, behalve ter uitvoering van een van overheidswege opgedragen taak, verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie op de openbare weg of aan de huizen inzamelingen van geld te houden.

Artikel 45.

Het is verboden zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie op of aan de openbare weg te venten met

goederen of waren van welke aard ook, met uitzondering van gedrukte stukken.

Artikel 46.

1. Venten door meisjes beneden de leeftijd van zestien jaren is verboden.

2. Hij, die toezicht van welke aard ook over een meisje beneden de leeftijd van zestien jaren uitoefent, is verplicht te zorgen, dat zij niet vent.

§ 7. *Openbare zedelijkheid en dierenbescherming.*

Artikel 47.

Het is in de bebouwde kommen verboden huisdieren in het openbaar te doden.

Artikel 48.

Het is verboden op de openbare weg met speelkaarten, geld, dominostenen of dobbelstenen of om geld te spelen.

Artikel 49.

Vrouwen, die op of aan de openbare weg staande, zittende of zich heen en weer bewegende, door enigerlei houding, handelingen of vertoning de aandacht der voorbijgangers tot zich trekken en vrouwen, tussen des avonds negen uur en zonsopgang aldaar op stoepen of treden zittende gevonden, zijn, als haar door de politie gelast wordt zich daarvan te onthouden of zich vandaar te verwijderen, verplicht onmiddellijk aan deze last te voldoen.

Artikel 50.

1. Het is verboden anders dan voegzaam gekleed in het

L
openbaar te zwemmen, te baden, te lopen of zich te bevinden.

2. Het is verboden op door het Plaatselijk Hoofd van Politie met daartoe strekkende borden kenbaar gemaakte plaatsen te zwemmen of te baden.

Artikel 51.

Het is verboden op of aan de openbare weg, buiten de door het Plaatselijk Hoofd van Politie als waterplaatsen of privaten aangewezen plaatsen, datgene te verrichten, waartoe zodanige inrichtingen bestemd zijn.

Artikel 52.

Het is verboden:

- a. op de openbare weg een trekdier te besturen, dat gewond of door een uiterlijk waarneembare ziekelijke aandoening is aangetast, tenzij het dier in die toestand is geraakt tijdens het gebruik, dat er van gemaakt werd op het oogenblik, dat het feit geconstateerd werd en het nog niet mogelijk is geweest het buiten gebruik te stellen;
- b. een stuk vee op de openbare weg te laten gaan, wanneer redelijkerwijze te voorzien is, dat het tengevolge van verwonding of zwakte zijn bestemming niet zal kunnen bereiken;
- c. op de openbare weg vee te vervoeren met de kop buiten het vervoermiddel of in liggende houding in zulk een aantal, dat de bodem van het vervoermiddel niet elk stuk vee voldoende en behoorlijke ligplaats verschaft;
- d. op de openbare weg een rijtuig te besturen, indien het vervoerde, daaronder begrepen de bestuurder en andere inzittenden, zich niet in evenwicht bevindt, of wegens de zwaarte bovenmatige inspanning bij het trekdier vergt;
- e. op de openbare weg een rijtuig of een trekdier te besturen, indien enig deel van het tuig, wegens hardheid, onvoldoende breedte of afmetingen, bij het dier verwonding, ontveling of schaven veroorzaakt;

- f. dieren op andere dan in artikel 440, 1o, van het Wetboek van Strafrecht van Curaçao bedoelde dieren aan te hitsen;
- g. vee door het afsteken van vuurwerk of anderszins te doen schrikken.

§ 8. *Het verwijderen van vuilnis.*

Artikel 53.

Eigenaars van wegen en terreinen in de bebouwde kommen zijn verplicht voor de verwijdering van alle vuil en voor de behoorlijke reiniging van die wegen en terreinen zorg te dragen.

Artikel 54.

1. Behoudens de hierna vermelde uitzonderingen, geschiedt het ophalen van vuilnis van aan de weg gelegen huizen en erven kosteloos vanwege het eilandgebied en behoort dit vuilnis, in gesloten bakken, bij nadering van de vuilniswag en zo dicht mogelijk bij de uitgang naar de weg te worden neergezet.

2. Onder vuilnis in dit artikel bedoeld, wordt alleen huisvuil verstaan. Mest, puin, afbraak, aarde, kisten, bedrijfsafval, nijverheidsafval en soortgelijke stoffen, worden niet kosteloos vanwege het eilandgebied opgehaald.

Artikel 55.

1. Het vuilnis, dat niet vanwege het eilandgebied wordt opgehaald, moet door de zorg van degene van wiens huis of erf het afkomstig is, worden weggevoerd naar en gestort op de daartoe aangewezen openbare stortplaatsen.

2. Het is geoorloofd om vuilnis weg te voeren naar en te storten in de daartoe aangewezen openbare vuilnisbakken of vaten.

3. De bepaling van het voorgaande lid is niet van toepassing op huizen en erven gelegen aan wegen, waarlangs het vuilnis volgens artikel 54 vanwege het eilandgebied wordt opgehaald.

§ 9. *Perceelnummers, straatnaamborden, waarschuwingsborden en verkeerstekenen.*

Artikel 56.

1. De eigenaar van een gebouw of getimmerte is verplicht te zorgen, dat:

- a. het voorzien zij van een duidelijk zichtbaar, bij de Ambtenaar van het Bevolkingsregister tegen betaling verkrijgbare plaat, welke het nummer vermeldt, door die Ambtenaar voor het betrokken gebouw of getimmerte bepaald, met dien verstande, dat elke woning, om zelfstandig tot huisvesting te worden ingericht, een plaat, vermeldende een afzonderlijk nummer, zal moeten verkrijgen. Na aankoop van bedoelde plaat wordt zij zo spoedig mogelijk vanwege de Ambtenaar, in het vorig lid genoemd, op een daarvoor geschikte plaats aangebracht, welke ter hoogte van tenminste anderhalve meter en ten hoogste drie meter boven de begane grond gelegen, zo mogelijk van de openbare weg af zichtbaar zij;
- b. het daarop of daarbij geplaatste nummer in goed leesbare staat onderhouden blijft.

2. Bij vernummering van het perceel mag het oude nummer, mits doorgestreept, nog zichtbaar blijven gedurende de tijd van één jaar, te rekenen van de dag, waarop het nieuwe nummer aangebracht is.

Artikel 57.

1. Bij bouw, herbouw, verbouwing, splitsing of vereniging van percelen is het de eigenaar verboden een gebouw of getimmerte in gebruik te nemen of op enige wijze in gebruik te geven, alvorens dit voorzien is van het door de Ambtenaar van het Bevolkingsregister aangewezen nummer.

2. De eigenaar is verplicht te zorgen, dat tijdens het verrichten van werkzaamheden aan het perceel het nummer duidelijk leesbaar blijft aangeduid.

Artikel 58.

Het is verboden het nummer, krachtens de voorgaande artikelen aangebracht, van het perceel te verwijderen of een ander nummer aan te brengen of te hebben.

Artikel 59.

1. Eigenaars zijn verplicht toe te laten, dat door of vanwege het bevoegde gezag straatnaamborden, waarschuwborden of verkeerstekenen aan hun gebouw of getimmerte of op hun erf worden aangebracht.

2. Het is verboden het aldus aangebrachte bord of teken te wijzigen, onzichtbaar of onkenbaar te maken, of te verwijderen, of aldaar een bord met de naam van een andere openbare weg of ander waarschuwbord of verkeersteken aan te brengen of te hebben.

§ 10. *Het vervoeren van sommige goederen.*

Artikel 60.

Tenzij het vervoer uit Oranjestad of uit Sint Nicolaas geschiedt is het verboden stenen, gruis, zand, dividivi, houtskool, brandhout, kokosnoten, oranjeschillen en voortbrengselen van veeteelt, met uitzondering van melkproducten, over de openbare weg in de buitendistricten te vervoeren, tenzij het vervoerde behoorlijk gedekt zij door een vervoerbiljet, afkomstig van de eigenaar van de plaats van oorsprong en voorzover betreft gronden, door het eilandgebied in gebruik, huur of erfpacht gegeven, afkomstig van de Gezaghebber of van een door hem aan te wijzen ambtenaar.

Artikel 61.

De in artikel 60 bedoelde eigenaar van de plaats van oorsprong is verplicht, bijaldien het vervoer met zijn voorkennis

geschiedt, de vervoerder een vervoerbiljet af te geven, strekkende om de verzonden hoeveelheid behoorlijk te dekken.

Artikel 62.

Ingeval de in de voorafgaande artikelen bedoelde goederen in Oranjestad of in Sint Nicolaas moeten worden afgeleverd, is de vervoerder verplicht het vervoerbiljet aan de eerste politiepost, welke hij in de gemelde plaatsen bereikt, af te geven.

Artikel 63.

1. De vervoerder der in de voorgaande artikelen bedoelde goederen is op de openbare weg verplicht de ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, op hun bevel of vordering inzage van vervoerbiljetten en inlichtingen omtrent de vervoerde goederen te verschaffen en tevens te gedogen, dat deze goederen door hen met de vervoerbiljetten vergeleken worden.

2. De vervoerbiljetten worden door genoemde ambtenaren met de datum van het vervoer afgetekend.

§ 11. *Onderwerpen van verschillende aard.*

Artikel 64.

Het is verboden op de openbare weg voor de gezondheid schadelijke of gevaarlijke voorwerpen of stoffen te verkopen, te koop aan te bieden of ten verkoop in voorraad te hebben.

Artikel 65.

Het is verboden:

- a. zich tot een begraafplaats toegang te verschaffen, anders dan door de daartoe bestemde ingang, tenzij op last van de beheerder;

- b. op een begraafplaats bij gelegenheid van het begraven of vervoeren van lijken de orde te verstoren.

Artikel 66.

1. Het is verboden op de openbare weg suikergoed, brood en andere eetwaren, bestemd om ongekoekt of ongeschild genuttigd te worden, anders dan behoorlijk en zindelijk gedekt te vervoeren, te koop aan te bieden, of ten verkoop in voorraad te hebben.

2. Het verbod, in het eerste lid bedoeld, geldt voor wat het te koop aanbieden en het ten verkoop in voorraad hebben betreft, ook indien zulks aan de openbare weg geschiedt.

Artikel 67.

Vee, op de openbare weg loslopende gevonden, kan door of vanwege de politie worden opgevangen of, zo de opvanging te moeilijk is, worden afgemaakt.

Artikel 68.

Het is verboden op de openbare weg straatafsluitingen of afsluitingen, welke met vergunning of op last van het bevoegde gezag geplaatst zijn, weg te nemen, te verplaatsen of omver te halen.

HOOFDSTUK III.

Het verkeer.

Artikel 69.

Het is verboden op de openbare weg in de bebouwde kommen op andere dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie aangewezen plaatsen rijtuigen, handkarren of enig vee onbeheerd

of onder toezicht van personen beneden de vijftien jaren te laten, of anders dan tot onverwijld en geregeld voortgezet lossen of laden aan enig voorwerp vast te maken.

Artikel 70.

Het is verboden op de openbare weg:

- a. beneden de leeftijd van achttien jaren rijtuigen te besturen;
- b. beneden de leeftijd van vijftien jaren vee te geleiden;
- c. als bestuurder van een voertuig op te treden, terwijl hij door ziekte, vermoeidheid, gebruik van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen of andere omstandigheden niet in staat moet worden geacht het voertuig naar behoren te besturen.

Artikel 71.

Het is verboden op de openbare weg in de bebouwde kommen rijtuigen tot vervoer van goederen bestemd anders te besturen dan stapvoets er naast gaande en anders dan aan teugels of leidsels.

Artikel 72.

Het is verboden met voertuigen, rij- of trekdieren of vee op de openbare weg stil te staan, of deze te doen of laten stilstaan:

- a. zodanig, dat de vrijheid van het verkeer daardoor meer dan nodig wordt belemmerd of de veiligheid op de weg in gevaar wordt gebracht;
- b. anders dan aan de uiterste rechterzijde van de rijbaan in de oorspronkelijke rijrichting, met uitzondering van wegen met éénrichtingsverkeer, alwaar ook aan de linkerzijde mag worden stilgestaan;
- c. op wegen of weggedeelten met een door het Plaatselijk Hoofd van Politie daartoe strekkend bord aangewezen;
- d. op voetpaden, met dien verstande dat tweewielige rijwielen geplaatst mogen worden op voetpaden;

- e. op een brug, voor een dwarsstraat, tussen een vluchtheuvel en een trottoir;
- f. in of nabij een bocht en op of nabij het hoogste punt van een helling, een en ander tenzij het uitzicht voor het overige verkeer voldoende vrij blijft;
- g. op een afstand van minder dan twaalf meter van een bord tot aanduiding van een bushalte;
- h. op een als zodanig aangeduide oversteekplaats voor voetgangers;
- i. bij kruisingen of splitsingen van wegen binnen een afstand van vijf meter van het begin van de kromming van de trottoirband of van het snijpunt van de rijbaankanten of de verlengden daarvan;
- j. tegenover een aan de overzijde van de weg stilstaand voertuig, waar er geen voldoende ruimte voor een voorbijrijdend voertuig overblijft;
- k. aan een andere zijde van de weg of van het weggedeelte dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie door een daartoe strekkend bord is aangewezen;
- l. anders dan tot het onmiddellijk in- of uitladen van personen of het onmiddellijk laden of lossen van goederen, waar geen voldoende ruimte voor een voorbijrijdend voertuig overblijft.

Artikel 73.

Het is aan bestuurders verboden op de openbare weg met voertuigen of handkarren:

- a. zonder noodzaak naast elkaar te rijden;
- b. op voor voetgangers bestemde paden of trottoirs te rijden;
- c. bij het omslaan van een hoek, het maken van een bocht of bij het op- of kort voor het afrijden van een hoogte naast een ander zich in dezelfde richting voortbewegend vervoermiddel te rijden of dit voorbij te rijden.

Artikel 74.

Het is aan bestuurders verboden op de openbare weg in de bebouwde kommen:

- a. met rytuigen tot vervoer van personen bestemd anders dan in matige draf te rijden en over de bruggen, bij het omslaan van een hoek en waar twee rytuigen elkaar niet kunnen passeren, anders dan stapvoets;
- b. op een trekdier gezeten anders dan stapvoets, in korte draf, handgalop of middelslag te rijden en over de bruggen en bij het omslaan van een hoek anders dan stapvoets.

Artikel 75.

1. Bestuurders zijn verplicht op de openbare weg:

- a. bij het ontmoeten van een vervoermiddel of enig vee tijdig rechts uit te halen;
- b. bij het inhalen van een vervoermiddel of enig vee links uit te halen;
- c. alvorens een vervoermiddel of enig vee, zich in dezelfde richting bewegende, te passeren, de bestuurder daarvan, indien deze moet uithalen, het verlangen daartoe behoorlijk kenbaar te maken;
- d. wanneer een achteropkomende bestuurder het verlangen daartoe kenbaar gemaakt heeft, terstond en voldoende rechts uit te halen;
- e. voetgangers behoorlijk en tijdig te waarschuwen, indien dit ter voorkoming van botsing nodig is;
- f. bij het omslaan van een hoek of bij het rijden door een bocht rechts een kleine en links een grote bocht te maken;
- g. alvorens stil te staan of de vaart te verminderen, tijdig met een in horizontale richting uitgestoken arm, seinstok of armvormig voorwerp of toestel goed zichtbaar op- en neerwaarts bewegingen te maken;
- h. alvorens een hoek om te slaan of van richting te veranderen, te zorgen, dat tijdig en goed zichtbaar in horizontale stand

een uitgestrekte arm, een seinstok of armvormig voorwerp of toestel uitgestoken wordt in de richting, welke zal worden ingeslagen.

2. Bestuurders van motorrijtuigen, waarmede tussen zons-
ondergang en zonsopgang over een openbare weg wordt gereden,
zijn bovendien verplicht:

- a. alvorens plotseling vaart te verminderen of stil te houden,
hiervan tijdig te doen blijken door middel van een aan de
achterzijde van het motorrijtuig aangebracht oranje of rood
stoplicht;
- b. voor wat aangaat motorrijtuigen op meer dan drie wielen,
alvorens van richting te veranderen, hiervan tijdig te doen
blijken door middel van het goed zichtbaar ter zijde van het
motorrijtuig uitsteken van een arm of van een rood licht ge-
vende seinarm, in de richting welke zal worden ingeslagen.

3. De in het eerste lid, sub h, en het tweede lid, sub b, be-
doelde tekens, kunnen ook gegeven worden met duidelijke en
helder-zichtbare, vanwege het Plaatselijk Hoofd van Politie
goedgekeurde, z.g. „knipperlichten”.

Artikel 76.

Het is aan bestuurders verboden op de openbare weg links,
onderscheidenlijk rechts af te slaan waar krachtens een van-
wege het Plaatselijk Hoofd van Politie geplaatst verkeersbord
een verbod tot links, onderscheidenlijk rechts afslaan bestaat.

Artikel 77.

1. Het is aan bestuurders op de openbare weg verboden,
nadat een achteropkomend bestuurder als in artikel 75 onder d
bedoeld, het verlangen tot uithalen kenbaar gemaakt heeft met
de hoorn, trompet of claxon, de vaart van het vervoermiddel of
trekdier te versnellen.

2. Het is de bestuurder van een achteropkomend motor-
rijtuig of rijtuig op de openbare weg verboden een dier vervoer-

middelen, dat zich in dezelfde richting voortbeweegt, voorbij te rijden op het ogenblik of nagenoeg op het ogenblik, dat een zodanig vervoermiddel uit de tegenovergestelde richting aankomend, het vóórrijdend vervoermiddel passeert.

Artikel 78.

1. Voetgangers zijn op de openbare weg verplicht:
 - a. bij het ontmoeten van of het ingehaald worden door een vervoermiddel of enig vee, uit te wijken en deze behoorlijk ruimte voor passeren te laten;
 - b. op de bruggen rechts te houden en waar er trottoirs bestaan, daarop te lopen, wanneer de veiligheid van het verkeer het eist.
2. Tussen zonsondergang en zonsopgang zijn voetgangers op de openbare weg, waar geen voetpaden of trottoirs aanwezig zijn, verplicht zover mogelijk ter linkerkant van de weg te lopen.

Artikel 79.

Het is, zonder dat daarvoor door het Plaatselijk Hoofd van Politie vergunning is verleend, verboden op de openbare weg een snelheidswedstrijd met rijtuigen, trekdieren of rijwielen te houden of daarbij als bestuurder op te treden.

Artikel 80.

- Het is aan bestuurders verboden op de openbare weg:
- a. waar zich grote volksverzamelingen bevinden, op en neer te rijden of op andere dan door de politie aan te wijzen plaatsen te blijven stilstaan;
 - b. waar verscheidene vervoermiddelen of trekdieren bijeen zijn of te verwachten zijn, zich op te stellen, zich te scharen of op te rijden, anders dan volgens aanwijzing van de politie.

Artikel 81.

Bestuurders zijn op de openbare weg verplicht voor veegmachines, sproeiwagens, brandweermaterieel en ziekenwagens zó tijdig uit te wijken, dat deze hun vaart niet behoeven te verminderen.

Artikel 82.

1. Het is aan bestuurders van rijtuigen verboden op de openbare weg bij het achteroprijden van een begrafenisstoet, anders dan geheel ter zijde uitwijkende en zo langzaam mogelijk voorbij te rijden.

2. Bij ontmoeting van een begrafenisstoet op de openbare weg, zijn zij verplicht terzijde van de weg stil te staan, totdat de stoet voorbijgetrokken is.

Artikel 83.

1. Het is aan bestuurders van rijtuigen verboden op de openbare weg bij het achteroprijden van een marcherende troep of een optocht voorbij te rijden, waar er voor deze geen ruimte is om uit te wijken.

2. Bij ontmoeting van een marcherende troep of optocht op de openbare weg zijn zij verplicht, waar er voor deze geen ruimte is om uit te wijken, stil te staan, totdat de troep of optocht voorbijgetrokken is.

3. Met een marcherende troep of optocht, als in dit artikel bedoeld, wordt gelijkgesteld een onder een éénhoofdig commando staande colonne militaire voertuigen.

Artikel 84.

1. Het is aan bestuurders verboden goederen over de openbare kunstwegen te vervoeren met tweewielige rijtuigen of handkarren:

a. waarvan de velgen over enig gedeelte van de omtrek een

- mindere breedte dan vier en een halve centimeter hebben;
- b. waarvan de wielen geen vaste stand op de assen hebben;
 - c. waarvan de velgen door verslijting of breuk aan de afgesleten of gebroken zijde zaagvormig gekarteld of omgebogen zijn.

2. Eigenaars van tweewielige rijtuigen of handkarren, waarvan de velgen of wielen zich in de bij dit artikel bedoelde toestand bevinden, zijn verplicht zorg te dragen, dat daarmee geen goederen over de openbare kunstwegen vervoerd worden.

Artikel 85.

1. Een rijtuig of handkar, welke zich tussen zonsopgang en zonsopgang op een openbare weg bevindt, moet aan de linkervoorzijde voorzien zijn van tenminste één lantaarn, welke voorwaarts een helder wit licht uitstraalt en aan de linkerachterzijde van een lantaarn of verticaal geplaatste reflector, welke achterwaarts een rood licht uitstraalt, onderscheidenlijk indien hij beschenen wordt, daarop vallende lichtstralen duidelijk zichtbaar rood terugkaatst.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van rijtuigen en handkarren, wanneer zij op de openbare weg worden gelaten binnen een afstand van tien meter van een brandende straatlantaarn of op als zodanig kenbaar gemaakte parkeerplaatsen.

Artikel 86.

1. Op de eerste vordering van de ambtenaren met het opsporen van overtredingen van deze eilandsverordening belast, zijn de bestuurders op de openbare weg verplicht stil te houden of op te rijden, door te rijden, sneller of langzamer te rijden of zich in een bepaalde richting te verwijderen.

2. De last hiertoe kan ook door een verkeersteken worden gegeven, n.l. de opgeheven hand voor stilstaan, een wenk met de uitgestrekte arm in een bepaalde richting voor op- of door-

rijden in die richting, op- en nederwaartse bewegingen van de hand in horizontale stand voor langzamer rijden en het heen en weer bewegen van de hand in verticale stand voor sneller rijden.

Artikel 87.

Bestuurders zijn op de openbare weg verplicht onmiddellijk de bevelen der politie, strekkende om botsingen of andere door haar gevaarlijk geachte ontmoetingen te voorkomen, op te volgen.

Artikel 88.

Bestuurders zijn op de openbare weg verplicht bij het naderen van een stoplijn, na een bevel of aanwijzing tot stilstaan van de politie te hebben ontvangen, vóór de stoplijn stil te houden.

Artikel 89.

De bevelen, aanwijzingen en tekens, bedoeld in de artikelen 86, 87 en 88, kunnen ook gegeven worden door middel van al of niet automatisch of semi-automatisch werkende verkeersborden, verkeerslichten of soortgelijke installaties.

Artikel 90.

-. Het is verboden op de openbare wegen of gedeelten daarvan, welke door het Plaatselijk Hoofd van Politie van het verkeer met alle of sommige vervoermiddelen of enig vee of van het verkeer in een bepaalde richting of van het verkeer gedurende bepaalde uren, al dan niet met elk vervoermiddel of vee en al dan niet in alle richtingen zijn uitgesloten verklaard, zodanige vervoermiddelen te besturen, zodanig vee te besturen, te geleiden of te drijven, of zulks in de verboden richting of gedurende de verboden uren te doen.

2. Van de beschikkingen, waarbij een verklaring als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan of opgeheven, geschiedt aankondiging in het blad, waarin vanwege het eilandgebied de officiële berichten worden geplaatst, of door aanplakking.

3. De uitsluiting van het verkeer wordt op de openbare weg aangeduid door waarschuwborden of verkeerstekenen.

4. De plaats der waarschuwborden of verkeerstekenen wordt bepaald bij de in het eerste lid bedoelde verklaring.

Artikel 91.

1. Bij kruisingen of verenigingen van wegen heeft de gebruiker van de hoofdweg de voorrang. Als hoofdwegen worden aangemerkt:

- a. wegen, ten opzichte van de daarop uitkomende zijwegen, waar ter plaatse van de kruising of vereniging, op de zijweg een der verkeersborden is geplaatst, welke in het laatste lid van dit artikel zijn omschreven;
- b. verharde wegen ten opzichte van niet-verharde wegen.

2. Op kruisingen of verenigingen van wegen van gelijke rangorde heeft hij, die van rechts komt de voorrang, met dien verstande, dat motorrijtuigen de voorrang hebben boven andere weggebruikers en dat het verkeer op een zijweg, welke loodrecht of nagenoeg loodrecht op een weg uitmondt en ter plaatse eindigt, voorrang dient te verlenen aan het verkeer, dat op het punt van vereniging dezer wegen zijn rijrichting bewaart.

3. De voorrangsbepalingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn niet van toepassing indien in een bepaald geval door middel van verkeersborden, verkeerslichten of soortgelijke installaties een andere regeling wordt getroffen.

4. Indien een weggebruiker het zich langs dezelfde weg voortbewegend verkeer wenst te kruisen, dient hij de hem tegemoet komende voertuigen, van welke aard ook, indien deze hun richting bewaren, te laten voorgaan, óók bij kruisingen en verenigingen van wegen. In dit verband wordt een rijweg, bestaan-

de uit verschillende van elkaar gescheiden rijbanen, als één weg beschouwd.

5. Rijdend verkeer heeft onder alle omstandigheden de voorrang boven stilstaand verkeer.

6. In afwijking van het bepaalde in de voorgaande leden, hebben motorrijtuigen ten dienste van de politie en de brandweer en ziekenwagens, voor zover zij bij de nadering van een kruising, vereniging of splitsing van wegen gebruik maken van een sirene, begrafenistoeten en militaire colonnes voorrang boven het overige verkeer. De genoemde categorieën hebben in de volgorde, waarin zij zijn opgesomd voorrang boven elkaar.

7. De bestuurder van een voertuig is verplicht op een weg overeenkomstig het bepaalde in de voorgaande leden van dit artikel voorrang te verlenen aan de andere weggebruiker, die in gevolge die bepalingen voorrang dient te hebben; onder het verlenen van voorrang wordt verstaan het zodanig handelen, dat de andere weggebruiker geheel onbelemmerd en ongehinderd zijn weg kan vervolgen.

8. De verkeersborden, als bedoeld in het eerste lid, zijn:

- a. een gelijkzijdige rode driehoek met witte achtergrond; de driehoek wijzende met één van de hoekpunten naar beneden; de betekenis van dit bord is:
„Let op het verkeer op de hoofdweg, dat voorrang heeft”;
- b. op een witte achtergrond een rode cirkel, waarin een rode gelijkzijdige driehoek, waarvan de hoekpunten op de cirkelomtrek gelegen zijn, met één der hoekpunten naar beneden wijzende, en binnen de driehoek in zwarte letters het woord „Stop”.

Artikel 92.

Het is de bestuurder van een vervoermiddel of van enig vee verboden zonder noodzaak de ten aanzien van hem linkerzijde van de openbare weg te houden, en in geval van noodzaak, eerder en langer dan noodzakelijk is.

Artikel 93.

Het is aan bestuurders verboden met alle of zodanige vervoermiddelen als door het Plaatselijk Hoofd van Politie aangegeven, op door dat Hoofd aangegeven openbare wegen of gedeelten van openbare wegen in de bebouwde kommen te draaijen, achteruit te rijden, of daarmede anders dan aan zodanige zijde van die weg en met de voorzijde van het vervoermiddel anders dan in zodanige richting, als door het Plaatselijk Hoofd van Politie aangegeven, te blijven staan.

Artikel 94.

Het is verboden op de openbare weg op de voor voetgangers bestemde paden of trottoirs rijwielen te besturen, vee te besturen, te geleiden of te drijven, of met rijwielen of vee op de bruggen te blijven staan.

Artikel 95.

Het is verboden op de openbare weg in de bebouwde kommen:

- a. op een trekdier gezeten, enig ander vee, met uitzondering van een trekdier dat aan de hand geleid wordt, te geleiden of te drijven;
- b. rijtuigjen of handkarren te besturen, waaraan enig niet aangespannen vee vastgebonden is;
- c. in een rijtuig of handkar gezeten, enig niet aangespannen vee te geleiden of te drijven;
- d. enig niet aangespannen vee anders dan stapvoets te geleiden of te drijven;
- e. vee te drijven op andere uren dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie vastgesteld, zonder dat er zich voor elke twee tot tien stuks tenminste twee drijvers van het mannelijk geslacht en niet beneden achttien jaren bij de drift bevinden

en zonder dat tenminste één der drijvers vóór de drift uitga. en runderen bovendien anders dan met inachtneming van de voorschriften, voor elke gelegenheid door het Plaatselijk Hoofd van Politie te geven;

- f. meer dan tien runderen en meer dan veertig stuks ander vee bijeen te drijven.

Artikel 96.

Het is aan bestuurders verboden op de openbare weg zonder vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie:

- a. voor rijtuigen voor elkander gespannen trekdieren te hebben;
- b. voor rijtuigen tot vervoer van personen bestemd meer dan twee trekdieren gespannen te hebben;
- c. voor rijtuigen tot vervoer van goederen bestemd meer dan drie trekdieren gespannen te hebben;
- d. rijtuigen of handkarren te besturen, waaraan andere rijtuigen of handkarren verbonden zijn.

Artikel 97.

Het is de bestuurder van een rijtuig of motorrijtuig verboden na een ongeval tengevolge van botsing, aan- of overrijding daarmede, of bij gelegenheid van een poging tot voorkoming van botsing, aan- of overrijding daarmede:

- a. waarbij een mens is gedood of gekwetst, de gezondheid van een mens is benadeeld, of aan een ander dan een der inzitenden van dat vervoermiddel ernstige schade is berokkend, door of weg te rijden of zich van de plaats van het ongeval te verwijderen, tenzij het vaststellen van de identiteit, hetzij van dat vervoermiddel, hetzij van zijn persoon, of van de gene, die tijdens het ongeval het vervoermiddel bestuurde, daardoor niet wordt bemoeilijkt;
- b. waarbij een mens letsel heeft bekomen of de gezondheid van

een mens is benadeeld, zulks wetende, deze in hulpeloze toestand te laten.

Artikel 98.

Indien bestuurders van rijwielen, op een openbare weg naast elkaar rijdende, een bestuurder van een rijtuig of een motorrijtuig of een of meer andere bestuurders van rijwielen ontmoeten, of door deze of dezen aan de linkerzijde van de weg worden ingehaald, zijn de bestuurders van rijwielen, welke links rijden, op tijdige waarschuwing verplicht zich achter de rechts rijdende wielrijder te begeven, indien de tot het voorbijrijden of inhalen nodige ruimte op die weg anders niet beschikbaar zou zijn.

Artikel 99.

Een rijwiel, waarmede over een openbare weg wordt gereden, moet voorzien zijn:

- a. van een nauwkeurig werkend stuur;
- b. van een bel, waarvan het geluid op een afstand van tenminste vijftig meter duidelijk hoorbaar is;
- c. indien daaraan een zogenaamde vrijwiel-inrichting is aangebracht, tevens van een rem, waarmede het ieder oogenblik tot stilstand kan worden gebracht.

Artikel 100.

Het is verboden op de openbare weg een rijwiel te besturen, waarvan het stuur breder is dan zeventig centimeter.

Artikel 101.

1. De bestuurder van een rijwiel, waarmede over een openbare weg wordt gereden, is verplicht met de bel een signaal

te geven telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

2. Het is de bestuurder van een rijwiel, waarmede over een openbare weg wordt gereden, verboden met een ander instrument dan in het eerste lid vermeld, een signaal te geven.

Artikel 102.

1. Het is verboden op de openbare weg tussen zonsondergang en zonsopgang een rijwiel te berijden, dat niet voorzien is:

- a. aan de voorzijde van een lantaarn, welke voorwaarts een helder wit licht uitstraalt;
- b. aan de achterzijde, hetzij van een lantaarn, welke achterwaarts een duidelijk rood licht uitstraalt, hetzij van een verticaal geplaatste reflector, welke, indien hij beschenen wordt, daarop vallende lichtstralen duidelijk zichtbaar rood terugkaatst;
- c. van een achterspatbord, waarvan het onderste gedeelte aan de achterzijde, over een lengte van tenminste dertig centimeter en over de gehele breedte van het spatbord, van een helder witte kleur is.

2. Het gestelde in het eerste lid, sub a, is niet van toepassing op rijwielen, in gebruik bij de politie.

Artikel 103.

1. De bestuurder van een rijwiel, waarmede over een openbare weg wordt gereden, is verplicht het rijwiel te doen stilhouden telkens wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

2. Het is verboden als bestuurder van een rijwiel daarmede over een openbare weg te rijden op zodanige wijze, dat de vrijheid of de veiligheid van het verkeer op die weg wordt belemmerd of in gevaar gebracht.

Artikel 104.

Het is op de openbare weg aan de bestuurder van een rijwiel verboden:

- a. daarop meer personen te hebben, dan het blijkbaar bestemd is te vervoeren;
- b. zich vast te houden aan enig in beweging zijnd rij- of voertuig of aan iemand of iets daarin, daaraan of daarop aanwezig;
- c. daarop te rijden zonder de voeten op de trappers te hebben;
- d. daarop te rijden zonder tenminste één hand aan het stuur te houden;
- e. daarop een last te vervoeren, welke buiten het stuur terzijde of achter het rijwiel of meer dan dertig centimer vóór het rijwiel uitsteekt;
- f. dit onbeheerd te laten staan, indien het rijwiel niet door een deugdelijk slot zodanig is afgesloten, dat er niet mede gereden kan worden.

Artikel 105.

Het is verboden op de openbare weg op rijwielen in rijen naast elkander te rijden zodanig, dat het verkeer daardoor kan worden belemmerd.

Artikel 106.

Het is verboden met een motorrijtuig over een openbare weg te rijden, tenzij:

- a. de bestuurder bij zich heeft een door het Plaatselijk Hoofd van Politie afgegeven, geldig rijbewijs voor het besturen van een motorrijtuig van de aard als door hem bestuurd;
- b. de bestuurder bij zich heeft of in het motorrijtuig aanwezig is een, door een door de Gezaghebber benoemde deskundige afgegeven, op naam van de eigenaar gesteld bewijs van goed-

keuring, vermeldende het belastingnummer en het motornummer van het motorrijtuig.

Artikel 107.

1. Onverminderd het bepaalde bij artikel 106 is het verboden met een autobus, stationnerend of voor het verhuren bij de reis of per keer bestemd motorrijtuig of motorvrachtrijtuig met een groter laadvermogen dan anderhalve ton, over de openbare weg te rijden, tenzij de bestuurder de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt.

2. Bovendien is de bestuurder van een autobus of van een stationnerend of voor het verhuren bij de reis of per keer bestemd motorrijtuig, tijdens het vervoeren van passagiers verplicht bij zich te hebben een te zijnen name gestelde schriftelijke door het Plaatselijk Hoofd van Politie afgegeven vergunning, dat hij als bestuurder van zodanig motorrijtuig mag optreden.

3. De in het voorgaande lid bedoelde vergunning moet op de eerste vordering van de ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, worden vertoond.

4. Het Plaatselijk Hoofd van Politie is bevoegd, bij met redenen omklede beschikking, in het belang van de openbare orde de bedoelde schriftelijke vergunning te weigeren of voor een door hem te bepalen tijdsduur in te trekken.

Artikel 108.

1. Een bewijs van keuring als in artikel 106 bedoeld is, voor wat aangaat motorrijtuigen op twee wielen of tot vervoer van personen bestemde motorrijtuigen voor eigen gebruik, gedurende twee jaren, en voor wat aangaat andere motorrijtuigen, gedurende één jaar geldig, te rekenen van de dag af der dagtekening van het stuk.

2. Bij gegrond vermoeden dat een motorrijtuig, waarvoor een geldig keuringsbewijs is afgegeven, niet aan de gestelde vereisten voldoet, is de eigenaar verplicht op vordering van het Plaatselijk Hoofd van Politie binnen een door deze te bepalen tijd het motorrijtuig te laten herkeuren.

3. Een keuring als in de artikelen 106 en 108, eerste lid, bedoeld, heeft niet plaats dan op vertoon van het bewijs, dat de daarvoor vastgestelde kosten zijn betaald.

4. Een keuring als bedoeld in het tweede lid van dit artikel geschiedt kosteloos.

Artikel 109.

Voor de keuring van aan het land of het eilandgebied toebehorende motorrijtuigen is de vergoeding, bedoeld in artikel 108, derde lid, niet verschuldigd.

Artikel 110.

De met de keuring belaste deskundige legt een register aan, waarin ten aanzien van elk motorrijtuig vermeld worden de dagtekening der keuring, het nummer en de aard van het motorrijtuig, de namen en de woonplaats van de eigenaar en, voorzover autobussen aangaat, het aantal door hem ingevolge deze eilandsverordening bepaalde zitplaatsen.

Artikel 111.

Het is verboden een bewijs van keuring op de openbare weg voor een ander rijtuig te gebruiken, dan waarvoor het stuk afgegeven is.

Artikel 112.

1. Bij overgang van het motorrijtuig op een nieuwe eigenaar of bij verandering van het belastingnummer, is in het eer-

ste geval de nieuwe eigenaar en in het tweede geval de eigenaar verplicht, binnen dertig dagen na de overgang of de nummerverandering, van dat feit in het register van de deskundige aantekening te doen houden en het keuringsbewijs dienovereenkomstig te doen wijzigen.

2. Bij gebreke van een aantekening als in het eerste lid vermeld, is het na het verstrijken van de daarin bedoelde dertig dagen verboden, het motorrijtuig op de openbare weg te gebruiken of te besturen.

Artikel 113.

1. Bij de aanvraag om een rijbewijs worden twee welgelijkende afdrukken van een fotografisch portret van de aanvrager verstrekt aan het Plaatselijk Hoofd van Politie, onder wiens berusting een dier afdrukken blijft, en doet de aanvrager, onder overlegging van een op hem betrekking hebbend uittreksel uit het bevolkingsregister, de van hem verlangde opgaven omtrent zijn naam en voornamen, dag en plaats van geboorte.

2. Het is verboden, ter verkrijging van een rijbewijs afdrukken van een fotografisch portret van een ander dan de aanvrager te verstrekken of onjuiste opgaven, als in het eerste lid bedoeld, te doen.

Artikel 114.

1. Een rijbewijs wordt, uitsluitend naar de onderscheidingen als in dit artikel bedoeld, afgegeven voor:

- a. lichte motorrijtuigen;
- b. motorrijtuigen op twee wielen;
- c. motorrijtuigen op twee wielen, waaraan een aanhangwagen of zijspan is bevestigd;
- d. motorrijtuigen op meer dan twee wielen;
- e. alle motorrijtuigen.

2. Onder lichte motorrijtuigen, als bedoeld in het eerste lid, sub a, worden verstaan motorrijtuigen, welke op grond van

hun lichte constructie, beperkte mechanische kracht en geringe maximale snelheid, als zodanig door het Plaatselijk Hoofd van Politie zijn aangewezen.

Artikel 115.

1. Een rijbewijs wordt voor de eerste keer slechts afgegeven aan hem, die:

- 1o. de leeftijd van achttien jaren bereikt heeft;
- 2o. overlegt een verklaring, hem door een door de Gezaghebber aan te wijzen, met drie leden oordelende commissie afgegeven, waaruit blijkt, dat hij voldoende bewijzen van bekwaamheid en vaardigheid heeft gegeven om op te treden als bestuurder van een motorrijtuig van de aard als waarvoor hij een rijbewijs verlangt, en voldoende kennis van de artikelen van deze eilandsverordening op het rijden bezit. Tot het leveren van de vorenbedoelde bewijzen wordt de aanvrager niet toegelaten dan na voor dit doel een motorrijtuig van de aard als waarvoor hij een rijbewijs verlangt, ter beschikking van de commissie te hebben gesteld, en na vertoon van het bewijs, dat voor dit doel de daarvoor vastgestelde kosten zijn betaald. Deze betaling geeft de aanvrager het recht zich tweemaal voor dit doel bij de commissie aan te melden;
- 3o. overlegt een verklaring, niet vroeger dan veertien dagen vóór de aanvraag door een tot de uitoefening der geneeskunde binnen het eilandgebied bevoegd persoon afgegeven, waaruit blijkt:
 - a. dat de aanvrager niet lijdende is aan tuberculose, besmettelijke syphillis, toevallen, absences, ruggemergs- of hersens ziekte, krankzinnigheid, hartziekte of duizeligheid;
 - b. dat zijn armen, benen en gehoororganen normaal zijn;
 - c. dat zijn gezichtsvermogen, indien hij over twee ogen be-

- schikt, op het beste oog niet minder is dan 1 en op het andere oog niet minder dan 0.7; dat hij niet lijdt aan dubbelzien en normale lichtzin en kleurenonderscheidingsvermogen bezit; dat zijn gezichtsveld normaal is en dat hij geen brekingsafwijking heeft groter dan 6 D;
- d. dat hij, indien éénogig, niet korter dan een jaar éénogig is; dat de gezichtsscherpte van dit ene oog tenminste 0.8 is; dat het gezichtsveld, de lichtzin en het kleurenonderscheidingsvermogen van dit ene oog niets te wensen overlaat.

2. Het Plaatselijk Hoofd van Politie legt een register aan, waarin aantekening wordt gehouden van de dag, waarop en de aard van het motorrijtuig of de motorrijtuigen, waarvoor het rijbewijs wordt afgegeven, van de namen en de woonplaats, de dag en de plaats van geboorte van de houder van het rijbewijs, alsmede, bijaldien een en ander plaats vindt, van de dag, waarop het rijbewijs ingetrokken wordt, zijn geldigheid verliest of wederom geldigheid verkrijgt.

3. Een verklaring als in het eerste lid, onder 2o, bedoeld, behoeft niet te worden overlegd door hem, die overlegt een te zijnen name gesteld geldig rijbewijs voor het besturen van een motorrijtuig van de aard als waarvoor hij een rijbewijs verlangt, uitgegeven op een der andere eilanden van de Nederlandse Antillen, in Nederland of Suriname. Op de dag van aanvraag van een rijbewijs voor het eilandgebied Aruba mag het over te leggen rijbewijs niet ouder zijn dan twee jaren, gerekend van de dag van uitgifte af.

Artikel 116.

Bij verdere uitgifte van rijbewijzen aan dezelfde persoon is telkens slechts overlegging van een niet vroeger dan veertien dagen vóór de aanvraag aan de aanvrager afgegeven geneeskundige verklaring als bedoeld in artikel 115, eerste lid, onder 3o, zomede van twee welgelijkende afdrucken van een fotografisch portret van de aanvrager noodzakelijk.

Artikel 117.

1. Op de buiten de Nederlandse Antillen woonachtige bestuurder van een motorrijtuig, die als rechthebbende gebruik maakt van een geldig internationaal rijbewijs, afgegeven buiten de Nederlandse Antillen ingevolge artikel 7 van het op 24 April 1926 te Parijs gesloten internationaal verdrag betreffende het verkeer met motorrijtuigen, is artikel 106, sub a, niet van toepassing.

2. Op de buiten de Nederlandse Antillen woonachtige bestuurder van een motorrijtuig, die als rechthebbende gebruik maakt van een geldig internationaal bewijs voor motorrijtuigen, afgegeven buiten de Nederlandse Antillen ingevolge artikel 4 van genoemd verdrag, is artikel 106, sub b, niet van toepassing, mits de ingevolge artikelen 3 en 5 van dat verdrag voorgeschreven, op of aan het motorrijtuig aangebrachte kentekenen behoorlijk zichtbaar zijn.

Artikel 118.

Het rijbewijs is niet geldig tenzij daarop een van het stempel van het Plaatselijk Hoofd van Politie voorzien afdruk van een fotografisch portret van de houder aangebracht is.

Artikel 119.

Geen rijbewijs wordt afgegeven aan hem:

- a. wiens rijbewijs is ingetrokken, voor de duur der intrekking en voorts zolang - ofschoon na de intrekking de geldigheidsduur van het rijbewijs verstreken is - de reden dier intrekking niet heeft opgehouden te bestaan;
- b. wie de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen, bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak is ontzegd, voor de duur der ontzegging;
- c. tegen wie gegrond vermoeden bestaat, dat hij in de Nederlandse Antillen strafrechtelijk vervolgbaar is wegens een

feit, bij veroordeling wegens hetwelk hem bij rechterlijke uitspraak de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen wordt of kan worden ontzegd.

Artikel 120.

Van de weigering van afgifte van een rijbewijs geeft het Plaatselijk Hoofd van Politie aan de betrokkene schriftelijk kennis, met opgave van de reden, waarop de weigering is gegrond.

Artikel 121.

1. Een door het Plaatselijk Hoofd van Politie afgegeven rijbewijs is geldig voor de duur van twee achtereenvolgende jaren, gerekend van de dag van uitgifte af.

2. Het rijbewijs wordt geacht niet geldig te zijn voor de duur der intrekking daarvan door het Plaatselijk Hoofd van Politie.

3. Het rijbewijs verliest zijn geldigheid bij opneming van de houder in een krankzinnigengesticht.

Artikel 122.

Het Plaatselijk Hoofd van Politie is bevoegd, met schriftelijke opgave van redenen aan de betrokkene, het rijbewijs in te trekken bij gegrond vermoeden, dat de bestuurder van een motorrijtuig:

- a. niet meer voldoet aan de vereisten, vermeld in artikel 115, eerste lid, onder 3o;
- b. zich na verkrijging van het rijbewijs heeft schuldig gemaakt aan een strafbaar feit, bij veroordeling wegens hetwelk hem bij rechterlijke uitspraak de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen wordt of kan worden ontzegd;
- c. de vastgestelde maximum snelheden drie of meer malen in de laatste twaalf maanden heeft overschreden, dan wel ge-

urende gelijke tijd door het besturen van een motorrijtuig drie of meer malen gevaar voor anderen heeft doen ontstaan.

Artikel 123.

De intrekking blijft van kracht voor de gehele verdere geldigheidsduur van het rijbewijs, voor zover niet:

- a. voor wat betreft het geval, bij het voorgaand artikel onder a vermeld, uit een na de intrekking afgegeven geneeskundige verklaring blijkt, dat de bestuurder wel aan de bedoelde vereisten voldoet;
- b. voor wat betreft de gevallen, bij het voorgaand artikel onder b en c vermeld, door de rechter bij onherroepelijk geworden uitspraak omtrent die feiten is beslist, of het openbaar ministerie, volgens schriftelijke mededeling aan het Plaatselijk Hoofd van Politie, van de vervolging van de bestuurder te dier zake heeft afgezien.

Artikel 124.

Voor de toepassing van de artikelen 122 en 123 wordt vrijwillige voldoening aan de voorwaarde, door de bevoegde ambtenaar van het openbaar ministerie krachtens artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao gesteld, gelijkgesteld met een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak, waarbij de schuldige, voor het maximum van de bij de betrokken artikelen bedreigde duur, de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd.

Artikel 125.

Van de intrekking van het rijbewijs wordt door het Plaatselijk Hoofd van Politie aankondiging gedaan in het blad, waarin vanwege het eilandgebied de officiële berichten worden geplaatst, of door aanplakking.

Artikel 126.

Hij, wiens rijbewijs of vergunning tot het besturen van autobussen of huurauto's is ingetrokken, is verplicht het rijbewijs of de vergunning zo spoedig mogelijk bij het Plaatselijk Hoofd van Politie in te leveren.

Artikel 127.

Aan hem, aan wie een rijbewijs of vergunning tot het besturen van autobussen of huurauto's is afgegeven, wordt op zijn verzoek een duplicaat verstrekt, indien hij aannemelijk maakt, dat het rijbewijs of de vergunning verloren, onbruikbaar of in het ongereede is geraakt.

Artikel 128.

1. Een rijbewijs, dat alleen geldig is voor overheidsdienaren om op te treden als bestuurder van een motorrijtuig, waarvan het land of het eilandgebied eigenaar is, wordt op aanvraag van het hoofd van de dienst, waartoe de betrokken overheidsdienaar behoort, door het Plaatselijk Hoofd van Politie afgegeven aan ieder overheidsdienaar, aan wie door een door de Gezaghebber daarvoor in het bijzonder aan te wijzen commissie een verklaring als in artikel 115, eerste lid, onder 2o, bedoeld, afgegeven is.

2. Op dit bijzondere rijbewijs moeten uitdrukkelijk de beperkingen als in het voorgaande lid van dit artikel omschreven, worden vermeld.

3. Behoudens de voorschriften van dit artikel zijn op het bijzondere rijbewijs de in deze eilandsverordening omtrent rijbewijzen voorkomende bepalingen van kracht.

4. Bij ontslag of schorsing van de betrokken overheidsdienaar verliest het bijzondere rijbewijs zijn geldigheid en zorgt het hoofd van de dienst, waartoe de rechthebbende op dat be-

wijs behoort, voor onverwijld inlevering daarvan bij het Plaatselijk Hoofd van Politie.

5. Bij intrekking van het bijzondere rijbewijs geeft het Plaatselijk Hoofd van Politie daarvan terstond kennis aan het hoofd van de dienst, waartoe de rechthebbende op dat bewijs behoort, die daarvan de betrokken persoon mededeling doet en voor onverwijld inlevering van het bewijs bij het Plaatselijk Hoofd van Politie zorg draagt.

6. Voor het leveren van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde bewijzen van bekwaamheid is generlei betaling verschuldigd.

Artikel 129.

Hij, die op de openbare weg een motorrijtuig onder zijn onmiddellijk toezicht doet besturen, is verplicht, daarin een zodanige plaats in te nemen naast de bestuurder, dat hij het feitelijk besturen ieder ogenblik kan overnemen.

Artikel 130.

1. Het is aan bestuurders op de openbare weg verboden een motorrijtuig onder hun onmiddellijk toezicht te doen besturen door een persoon, die de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, of ingevolge artikel 70, sub c, niet als bestuurder mag optreden, of wiens rijbewijs is ingetrokken, of wie bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is ontzegd, voor de duur dier intrekking of ontzegging.

2. Het bepaalde bij artikel 124 is ten deze van toepassing.

3. Het is aan bestuurders op de openbare weg verboden anders dan met vergunning van het Plaatselijk Hoofd van Politie een motorrijtuig onder hun onmiddellijk toezicht te doen besturen.

4. Het voorgaande lid is niet van toepassing ten aanzien

van de in artikel 115, eerste lid, onder 2o, bedoelde commissie en de in artikel 128, eerste lid, bedoelde in het bijzonder aan te wijzen commissie, gedurende het afnemen van de in die artikelen bedoelde proeven van bekwaamheid en vaardigheid.

Artikel 131.

1. Het is verboden op de openbare weg een wedstrijd met motorrijtuigen te houden of daaraan deel te nemen.

2. Onder wedstrijd wordt, voor de toepassing van dit artikel, verstaan elk rijden met motorrijtuigen ter vaststelling of vergelijking van prestaties, hetzij van de deelnemers, hetzij van de voertuigen, hetzij van onderdelen daarvan, hetzij van bedrijfsstoffen.

3. Als deelnemers worden beschouwd de bestuurder van een motorrijtuig, waarmede aan een wedstrijd wordt deelgenomen, en de eigenaar of houder van een motorrijtuig, die daarmede aan een wedstrijd doet of laat deelnemen.

4. Van het in het eerste lid bedoelde verbod kan onthefing worden verleend door het Plaatselijk Hoofd van Politie.

Artikel 132.

Het is verboden een portier van een motorrijtuig te openen of geopend te laten, indien daardoor de vrijheid van het verkeer wordt belemmerd of de veiligheid op de weg in gevaar wordt gebracht of kan worden gebracht.

Artikel 133.

1. Het is de bestuurder van een motorrijtuig verboden daarmede over een openbare weg te rijden:

- a. op zodanige wijze, dat de vrijheid of de veiligheid van het verkeer op die weg wordt belemmerd, in gevaar gebracht of in gevaar kan worden gebracht;
- b. in de bebouwde kommen met een grotere snelheid dan van

dertig kilometer per uur en daarbuiten met een grotere snelheid dan van zestig kilometer per uur.

2. Voor plaatsen in de bebouwde kommen, waar de snelheid van dertig kilometer per uur zonder gevaar voor het algemeen verkeer kan worden vermeerderd, kan door het Plaatselijk Hoofd van Politie blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bord een grotere snelheid worden toegestaan.

3. Voor plaatsen, waar deze snelheden voor het algemeen verkeer of om andere reden gevaarlijk worden geacht, kan door het Plaatselijk Hoofd van Politie, blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bord een mindere snelheid worden voorgeschreven.

4. De snelheid moet, waar nodig, verminderd worden bij het rijden door bochten, het omslaan van een hoek, het in- of uitrijden van openbare wegen, op druk bezochte openbare wegen en verder overal, waar de veiligheid van het verkeer dit vordert.

Artikel 134.

1. Een motorrijtuig, waarmede over een openbare weg wordt gereden, moet voorzien zijn van:

- a. een nauwkeurig werkend stuurtoestel;
- b. tenminste twee krachtig werkende, onder bereik van de bestuurder zich bevindende remmen, met elk waarvan het motorrijtuig elk oogenblik tot stilstand kan worden gebracht. Lichte motorrijtuigen, als bedoeld in artikel 114, behoeven slechts van één krachtig werkende rem te zijn voorzien;
- c. een balhoorn, trompet of claxon, waarvan het geluid op een afstand van tenminste honderd meter duidelijk hoorbaar is. De balhoorn, trompet of claxon moet enkeltonig zijn en voor motorrijtuigen op meer dan drie wielen een zware, en voor motorrijtuigen op drie of op twee wielen een schelle toon hebben.

2. Het is aan bestuurders verboden op de openbare weg

enig ander of in totaal meer dan één geluidsinstrument aan hun motorrijtuig te hebben, dan genoemd in dit artikel.

Artikel 135.

1. Een motorrijtuig op meer dan drie wielen, waarmede over een openbare weg wordt gereden, moet voorzien zijn van een inrichting om achterwaarts te rijden.

2. Deze bepaling is niet van toepassing op motorrijwielen, waaraan een aanhangwagen is bevestigd, of op voor personen bestemde en ten hoogste vijf en zeventig kilogram wegende vervoermiddelen, waaraan een motordrijf wiel is bevestigd, dat, hoewel zelf niet ingericht om achterwaarts bewogen te worden, zodanig verstelbaar is, dat het de achterwaartse beweging van het vervoermiddel niet belemmert.

Artikel 136.

1. Een motorrijtuig op meer dan drie wielen, waarmede over een openbare weg wordt gereden, moet voorzien zijn van:

- a. een spiegel, waardoor de bestuurder van zijn zitplaats het links achterliggend weggedeelte kan overzien;
- b. een goed werkend signaaltoestel tot aanwijzing der richting, welke zal worden ingeslagen.

2. Een motorrijtuig op meer dan drie wielen, waarmede tussen zonsondergang en zonsopgang over de openbare weg wordt gereden, moet voorzien zijn van:

- a. een stoplicht als bedoeld in artikel 75, tweede lid, sub a;
- b. een tweetal zich aan weerszijden van het motorrijtuig bevindende seinarmen, als bedoeld in artikel 75, tweede lid, sub b.

Artikel 137.

Het is verboden op de openbare weg anders dan langzaam rijdend en in geen geval met een grotere snelheid dan van twintig kilometer per uur goederen in of op een motorrijtuig te ver-

voeren, indien het motorrijtuig zodanig is beladen of de goederen zodanig daarbuiten uitsteken, dat zij gevaar voor afvallen of voor de vrijheid of de veiligheid van het verkeer op die weg opleveren of de bestuurder in diens vrij uitzicht of diens vrijheid van besturen of van beweging belemmeren.

Artikel 138.

1. Het is verboden op een openbare weg een motorrijtuig te besturen, dat er niet op ingericht is:
 - a. dat zoveel mogelijk elk gevaar voor brand of ontploffing wordt voorkomen;
 - b. dat nodeloos gedruis of geraas wordt voorkomen;
 - c. dat de overige weggebruikers niet door rook, damp of gassen van dat motorrijtuig worden gehinderd;
 - d. dat de afgewerkte gassen worden afgevoerd door een inrichting, welke voldoende geluiddempend en zonder gebreken is en welke bij motorrijtuigen op meer dan drie wielen tot aan de achterzijde van het motorrijtuig reikt;
 - e. dat de bestuurder een voldoende vrij uitzicht naar voren en opzij heeft;
 - f. dat de elektrische installatie daarvan aan zodanige eisen voldoet, dat deze, op door het Plaatselijk Hoofd van Politie te bepalen wijze beproefd, geen voor radio-ontvangtoestellen hinderlijke storingen veroorzaakt.

2. De wijze van beproeving als in het eerste lid, sub f, bedoeld, zomede de maatstaf van wat als hinderlijke storing dient te worden aangemerkt, worden door het Plaatselijk Hoofd van Politie bij beschikking vastgesteld. Van deze beschikking wordt aankondiging gedaan in het blad, waarin vanwege het eilandgebied de officiële berichten worden geplaatst.

Artikel 139.

Het is de bestuurder van een motorrijtuig op de openbare weg verboden:

- a. wanneer daarmede met een grotere snelheid dan dertig kilometer per uur wordt gereden, zonder noodzaak op minder dan tien meter afstand achter een zich in dezelfde richting voortbewegend vervoermiddel te rijden;
- b. wanneer daarmede met een geringere snelheid dan dertig kilometer per uur wordt gereden, zonder noodzaak op minder dan drie meter afstand achter een zich in dezelfde richting voortbewegend vervoermiddel te rijden.

Artikel 140.

Het is verboden met een motorrijtuig op een openbare weg te draaien of achteruit te rijden, tenzij de bestuurder vrij uitzicht achter het motorrijtuig heeft of, voor zover zulks niet het geval is, een persoon bij of achter het motorrijtuig staat om te waarschuwen.

Artikel 141.

1. Het is de bestuurder van een motorrijtuig verboden in de bebouwde kommen signalen met de hoorn, trompet, claxon of enig ander geluidsinstrument te geven.

2. De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede, buiten de bebouwde kommen, over een openbare weg wordt gereden, is verplicht met de hoorn, trompet of claxon een signaal te geven, wanneer de veiligheid van het verkeer zulks vordert.

3. Het is de bestuurder van een motorrijtuig, hetwelk zich, buiten de bebouwde kommen, op een openbare weg bevindt, verboden:

- a. een signaal te geven, wanneer de veiligheid van het verkeer zulks niet vordert;
- b. andere dan zeer korte signalen te geven;
- c. meer signalen te geven dan de veiligheid van het verkeer vordert.

Artikel 142.

1. Motorrijtuigen op meer dan twee wielen, met uitzondering van lichte motorrijtuigen, als bedoeld in artikel 114, welke zich tussen zonsondergang en zonsopgang op een openbare weg bevinden, moeten voorzien zijn van tenminste twee ter weerszijden van het motorrijtuig aangebrachte lantaarns, welke voorwaarts een helder wit licht uitstralen.

2. Lichte motorrijtuigen, als bedoeld in artikel 114, en motorrijtuigen op twee wielen, welke zich tussen zonsondergang en zonsopgang op een openbare weg bevinden, moeten voorzien zijn van tenminste één lantaarn, welke voorwaarts een helder wit licht uitstraalt.

3. Motorrijtuigen, welke zich tussen zonsondergang en zonsopgang op een openbare weg bevinden, moeten aan de linkerachterzijde voorzien zijn van tenminste één lantaarn, welke achterwaarts een helder rood licht uitstraalt.

4. Het bepaalde in de voorgaande leden is niet van toepassing ten aanzien van motorrijtuigen, wanneer zij op een openbare weg worden gelaten binnen een afstand van tien meter van een brandende straatlantaarn, dan wel geparkeerd zijn op als zodanig aangegeven parkeerplaatsen.

5. Het is verboden tussen zonsondergang en zonsopgang op een openbare weg een motorrijtuig te besturen of te laten staan, dat niet voldoet aan het daaromtrent bepaalde in het eerste, tweede of derde lid van dit artikel.

Artikel 143.

1. Het is de bestuurder van een motorrijtuig verboden tussen zonsondergang en zonsopgang op een openbare weg daarmede met verblindende verlichting te rijden:

- a. binnen de bebouwde kommen;
- b. bij het tegemoet komen van een ander voertuig, van het

- ogenblik dat het op honderd meter genaderd is tot het ogenblik, waarop het voorbijrijden heeft plaats gehad;
- c. wanneer daardoor de veiligheid van het verkeer in gevaar wordt gebracht of kan worden gebracht.

2. Het is verboden een motorrijtuig stil te laten staan met verblindende verlichting.

3. Onder verblindende verlichting wordt verstaan:

- a. verlichting door lantaarns, waarvan de stralenbundel zich meer dan één meter boven de begane grond verheft en welke voor het tegemoet komende verkeer hinderlijk is;
- b. verlichting door lantaarns, welke zijn ingericht om daaruit verschillende stralenbundels te kunnen uitstralen, waarvan de ene de weg over een grotere afstand verlicht dan de andere, zolang die lantaarns de stralenbundel uitstralen, welke de weg het verste verlicht.

Artikel 144.

1. Van een motorrijtuig, dat zich tussen zonsondergang en zonsopgang op de openbare weg bevindt, moet de aan de achterzijde aangebrachte nummerplaat zodanig zijn verlicht, dat zij duidelijk zichtbaar is.

2. Het bovenstaande is niet van toepassing, wanneer het motorrijtuig op een door het Plaatselijk Hoofd van Politie blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bord als zodanig aangewezen parkeerplaats of stationneerplaats, dan wel binnen een afstand van tien meter van een brandende straatlantaarn geplaatst is.

Artikel 145.

Het is verboden tussen zonsondergang en zonsopgang op de openbare weg een motorrijtuig te voorzien van, of zich met een motorrijtuig te bevinden terwijl het is voorzien van een verlichting, welke verwarring voor het verkeer op die weg zou kunnen stichten.

Artikel 146.

De bestuurder van een motorrijtuig, waarmede over een openbare weg wordt gereden, is verplicht het motorrijtuig te doen stilhouden en de motor in rust te brengen, telkens wanneer de veiligheid van het verkeer het een of ander vordert.

Artikel 147.

1. Het is verboden een motorrijtuig zonder voldoende toezicht op de openbare weg te laten staan.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van motorrijtuigen, geen autobus zijnde, uitsluitend bestemd tot vervoer van personen, wanneer zij zonder toezicht op de openbare weg worden gelaten, waar het verkeer er niet door belemmerd wordt en de motor in rust gebracht en de schakelaar (switch) uitgeschakeld is en, voor wat betreft motorrijtuigen op meer dan drie wielen, de parkeerrem in werking is gesteld.

Artikel 148.

Het is de bestuurder van een motorrijtuig, dat zich op de openbare weg bevindt, verboden zich daarvan te verwijderen, indien de motor niet in rust is gebracht.

Artikel 149.

De bestuurder van een motorrijtuig, die dit tussen zons-
ondergang en zonsopgang op een weg laat staan, is verplicht, ter voorkoming van het onbevoegd gebruikmaken daarvan, het motorrijtuig af te sluiten en de daartoe dienstige beveiligingsinrichtingen in werking te stellen.

Artikel 150.

Het is, onverminderd het bepaalde in het Wetboek van

Strafrecht voor Curaçao, verboden zonder daartoe gerechtigd te zijn, een aan een ander toebehorend motorrijtuig op de openbare weg te gebruiken.

Artikel 151.

1. Het is verboden over een openbare weg te rijden met een motorrijtuig, door middel waarvan enig vervoermiddel wordt voortbewogen, tenzij met vergunning van het Plaatse-lijk Hoofd van Politie.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op het rijden met een motorrijtuig, door middel waarvan een onklaar motorrijtuig wordt voortbewogen, uitsluitend met het doel om een plaats van berging of herstel te bereiken, indien er zich in het onklare motorrijtuig een bestuurder bevindt, in het bezit van een geldig rijbewijs, afgegeven voor het besturen van een deugdelijk motorrijtuig van die aard.

Artikel 152.

Op de eerste vordering van de ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, is de bestuurder van een motorrijtuig verplicht op de openbare weg het rijbewijs of bijzonder rijbewijs en de verklaring of het bewijs van keuring, in artikel 106 bedoeld, en, wat betreft bestuurders van autobussen en huurauto's bovendien de schriftelijke vergunning tot het besturen van een autobus respectievelijk huurauto, ter inzage af te geven.

Artikel 153.

1. Op de eerste vordering van de ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, is de eigenaar of bestuurder van een motorrijtuig verplicht aan genoemde ambtenaren toegang tot het motorrijtuig te verschaf-

fen, hun bewijs te leveren omtrent deugdelijkheid van het stuurtoestel, remtoestel en geluidssignaal en, wat betreft motorrijtuigen op meer dan twee wielen, bovendien te gedogen, dat zij afmetingen en belastingnummer onderzoeken.

2. Het is verboden, nadat de motor of een der toestellen of inrichtingen, welke zich volgens deze eilandsverordening op of aan het motorrijtuig moeten bevinden, door een der in het eerste lid bedoelde ambtenaren geoordeeld is niet deugdelijk te wezen, met dat motorrijtuig over een openbare weg te rijden, tenzij uitsluitend met het doel om de plaats van bestemming, berging, herstel of keuring te bereiken.

Artikel 154.

1. Het in de artikelen 72, 82 en 83 bepaalde is van toepassing ten aanzien van motorrijtuigen op meer dan twee wielen.

2. Het in de artikelen 72, 82, 83, 94, 102, 104 en 136, tweede lid, sub a, bepaalde is van toepassing ten aanzien van motorrijtuigen op twee wielen.

Artikel 155.

Het is verboden op de openbare weg met motorrijtuigen te stationneren op andere plaatsen dan die, welke door het Plaatselijk Hoofd van Politie blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bord daartoe zijn aangewezen, op zodanige plaatsen van andere zijde dan op bedoeld bord aangegeven in of uit te rijden of op zodanige plaatsen bovendien te stationneren, wanneer het aantal op het vorenbedoelde bord aangeduid, reeds is bereikt.

Artikel 156.

1. Het is verboden op de openbare weg als bestuurder op

te treden van een motorrijtuig, dat niet voldoet aan de bepalingen van deze eilandsverordening.

2. Het is de eigenaar van een motorrijtuig verboden daarmee te doen of te laten rijden op de openbare weg, indien dit motorrijtuig niet voldoet aan de bepalingen van deze eilandsverordening.

Artikel 157.

1. Het is aan bestuurders van autobussen en van stationnerende of bij de reis of per keer verhuurd wordende motorrijtuigen verboden op de openbare weg door aanroepen, aanprijzen, oprijden of op enigerlei andere wijze de aandacht van anderen te trekken of anderen met aanzoecken tot rijden lastig te vallen.

2. Het is aan bestuurders, als in het eerste lid bedoeld, op de openbare weg verboden:

- a. tijdens het vervoeren van passagiers te roken of een sigaar, sigaret op pijp in de mond te hebben;
- b. zich op de treeplank bevindende personen te vervoeren.

3. Het is verboden zich te bevinden op de treeplank van een op de openbare weg rijdend vervoermiddel.

Artikel 158.

1. Bestuurders van motorrijtuigen, welke voor stationneren of voor verhuren bij de reis of per keer bestemd zijn, en van autobussen zijn verplicht, indien zich in het door hen bewoonde huis een geval van één der besmettelijke ziekten, vermeld of bedoeld in artikel 4 van de verordening van de 9e Juni 1921 (P.B. no. 66) voordoet, binnen tweemaal vier en twintig uren, nadat zulks hun bekend is geworden, ten kantore van de Gezaghebber daarvan kennis te geven, die de betrokken geneeskundige hiervan kennis geeft.

2. Het is aan bestuurders, als in het eerste lid bedoeld, verboden, nadat het voordoen van het geval der ziekte, als daarin vermeld, hun bekend is geworden, de daarin genoemde ver-

voermiddelen op de openbare weg te besturen, zolang hun niet schriftelijk door die geneeskundige is verklaard, dat daartegen, wgens het voorkomen der ziekte, geen bezwaar bestaat.

3. Op de eerste vordering van de ambtenaren met het opsporen van overtredingen dezer eilandsverordening belast, zijn de in dit artikel bedoelde bestuurders op de openbare weg verplicht, de in het voorgaande lid vermelde schriftelijke verklaring, indien zij die bij zich hebben, terstond, of anders zo spoedig mogelijk, ter inzage af te geven, tenzij er meer dan dertig dagen sedert de ondertekening dier verklaring zijn verstreken.

Artikel 159.

Eigenaars van motorrijtuigen zijn verplicht te zorgen, dat daarmede niet op de openbare weg gestationneerd wordt op plaatsen, waar zulks niet is toegelaten.

Artikel 160.

Het is eigenaars en bestuurders van stationnerende en voor verhuren bij de reis of per keer bestemde motorrijtuigen verboden, deze motorrijtuigen voor het aangegeven doel op de openbare weg te gebruiken, tenzij:

- a. aan de voor- en achterbuitenzijde daarvan is aangebracht de letter H, onafscheidenlijk verbonden aan het belastingnummer van het betrokken motorrijtuig;
- b. daarin op een zichtbare plaats op behoorlijke wijze bevestigd zij een duidelijk leesbare, door of namens het Plaatselijk Hoofd van Politie voor gezien getekende afdruk van het tarief der door een door de Gezaghebber te benoemen commissie vastgestelde vrachtprijzen, ingericht naar een door die commissie goedgekeurd model.

Artikel 161.

1. Het is verboden voor de ritten of afstanden, vermeld op het in het voorgaand artikel bedoelde tarief, hogere vrachtprijzen te vragen of in rekening te brengen dan daarbij is bepaald.

2. Personen, die door stationnerende en voor verhuren bij de reis of per keer bestemde motorrijtuigen zijn vervoerd, zijn desgevraagd verplicht onmiddellijk na afloop van dat vervoer de vrachtprijs volgens dat tarief aan de bestuurder van zulk een motorrijtuig te betalen.

Artikel 162.

1. Wanneer stationnerende of voor verhuren bij de reis of per keer bestemde motorrijtuigen zich beschikbaar op hun standplaats of op de openbare weg bevinden, zijn de bestuurders verplicht degene, die zich het eerst aanmeldt, tegen betaling van het daarvoor volgens het tarief verschuldigde, naar zodanige plaats als door deze verlangd wordt, gelegen binnen de bij het tarief aangegeven kring te vervoeren.

2. De verplichting in het voorgaande lid vermeld, bestaat niet ten aanzien van zich in kennelijke staat van dronkenschap bevindende of door een uiterlijk waarneembare ziekelijke aandoening aangetaste persoon of personen, verkerende in zodanige toestand, dat beschadiging of verontreiniging van het motorrijtuig te voorzien is.

Artikel 163.

Eigenaars van stationnerende of voor verhuren bij de reis of per keer bestemde motorrijtuigen en van autobussen zijn verplicht te zorgen, dat:

a. daarin achtergelaten of gevonden voorwerpen zo spoedig mogelijk bij de politie ingeleverd worden;

- b. die motorrijtuigen, op de openbare weg zijnde, uit- en inwendig steeds in zindelijke staat verkeren.

Artikel 164.

Bestuurders van zich op de daarvoor op de openbare weg aangewezen plaatsen bevindende autobussen zijn verplicht, ieder die zich ten vervoer aanmeldt, tegen betaling volgens algemeen gebruikelijk tarief toe te laten, voor zover daardoor niet in strijd met enig wettelijk voorschrift zou gehandeld worden.

Artikel 165.

1. Het is aan eigenaars en bestuurders van autobussen verboden, deze op de openbare weg voor het aangegeven doel te gebruiken, tenzij zowel aan de binnen- als aan de buitenzijde van de autobus duidelijk leesbaar in letters of nummers ter grootte van tenminste tien centimeter het aantal zitplaatsen vermeld staat, overeenkomende met het door de in artikel 106 bedoelde deskundige bepaalde grootste aantal passagiers, dat gelijktijdig in die autobus mag worden vervoerd.

2. Het bepalen van het grootste aantal passagiers, dat gelijktijdig in een autobus mag worden vervoerd, geschiedt kosteloos.

Artikel 166.

1. Het is aan eigenaars en bestuurders van mede tot vervoer van personen gebruikt wordende motorvrachtrijtuigen verboden, deze voor dat doel op de openbare weg te gebruiken, tenzij:

- a. zowel aan de binnen- als aan de buitenzijde van het motorvrachtrijtuig duidelijk leesbaar in letters of nummers ter grootte van tenminste tien centimeter het aantal passagiers vermeld staat, dat met dit motorvrachtrijtuig gelijktijdig

mag worden vervoerd, zulks door een door de Gezaghebber te benoemen commissie kosteloos te bepalen;

b. ten behoeve van de passagiers behoorlijke zitplaatsen op of in het motorvrachtrijtuig zijn aangebracht.

2. Het is de passagiers verboden lichaamsdelen buiten het motorvrachtrijtuig uit te steken of op andere plaatsen dan op de daarvoor bestemde zitplaatsen te gaan zitten.

3. Het is de bestuurder verboden een groter aantal passagiers te vervoeren dan er zitplaatsen zijn, ingevolge het gestelde in het eerste lid, sub a, van dit artikel.

Artikel 167.

Bij het vaststellen van het aantal passagiers, dat zich op een bepaald oogenblik gelijktijdig in een autobus bevindt, worden niet medegerekend kinderen, die nog geen jaar oud zijn en geen eigen zitplaats innemen.

Artikel 168.

1. Het is aan eigenaars en bestuurders van autobussen verboden deze op de openbare weg voor het aangegeven doel te gebruiken, tenzij de autobus van een nooduitgang voorzien is.

2. Op autobussen, voorzien van een zodanige open constructie, dat zij, ofschoon niet voorzien van een nooduitgang, in geval van nood toch gemakkelijk anders dan door de normale uitgang door de passagiers kunnen worden verlaten, is de bepaling van het eerste lid niet van toepassing.

Artikel 169.

1. Het is de bestuurder van een autobus op de openbare weg verboden:

a. daarin een groter aantal passagiers te vervoeren dan er zitplaatsen zijn ingevolge artikel 165;

- b. passagiers tot zijn zitplaats toe te laten;
- c. zich in kennelijke staat van dronkenschap bevindende, of ernstig gewonde, of door een uiterlijk waarneembare ziekelijke aandoening aangetaste personen in de autobus toe te laten of te vervoeren;
- d. andere dieren dan huisdieren of andere goederen dan van geringe omvang in de voor passagiers bestemde ruimte toe te laten of te vervoeren, mits bovendien het vervoerde zich in zindelijke staat bevindt en, als de omvang en het gewicht daarvan zulks vordert, naar evenredigheid minder zitplaatsen ingenomen worden;
- e. daarin brandgevaarlijke stoffen te vervoeren, anders dan in geheel gesloten metalen bussen;
- f. op de achterklep van de autobus andere voorwerpen dan handbagage te vervoeren.

2. Indien het vervoer, in het eerste lid, onder d, bedoeld, tengevolge heeft, dat minder zitplaatsen ingenomen worden, is de bestuurder bevoegd de betrokken passagier die zitplaatsen volgens het algemeen gebruikelijke tarief in rekening te brengen.

Artikel 170.

1. Eigenaars van autobussen zijn bevoegd te bepalen, dat passagiers daarin geen andere goederen met zich kunnen nemen dan pakjes of handbagage die, gering van omvang en gewicht zijnde, geen ruimte of zitplaatsen van andere passagiers innemen en de vrije passage in die autobussen niet hinderen.

2. In het geval, in het voorgaand lid bedoeld, is de bestuurder van de autobus niet verplicht personen, die zich met medeneming van andere of meerdere dan daarin vermelde goederen ten vervoer aanmelden, tot de autobus toe te laten.

Artikel 171.

1. Het is de bestuurder van een autobus op de openbare weg verboden:

- a. daarmede post te vatten, teneinde tot het vastgestelde tijdstip van vertrek passagiers in te nemen, op andere plaatsen dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie, blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bord, voor dat doel aangewezen;
- b. daarmede op de door het Plaatselijk Hoofd van Politie aan te wijzen wegen stil te staan, teneinde passagiers in of uit te laten, op andere plaatsen dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie, blijkens een van zijnentwege op die wegen aangebracht bord, voor dat doel aangewezen en op de aangewezen plaatsen langer dan tot bedoeld einde nodig is;
- c. daarmede te parkeren op andere plaatsen dan door het Plaatselijk Hoofd van Politie, blijkens een van zijnentwege aldaar aangebracht bord, voor dat doel aangewezen.

2. Het is de bestuurder, in het eerste lid van dit artikel bedoeld, verboden stil te staan anders dan bij de ten opzichte van hem rechts van de weg staande borden.

Artikel 172.

Het is aan bestuurders van andere vervoermiddelen dan autobussen verboden, zonder noodzaak daarmede op de openbare weg op de in het voorgaand artikel genoemde plaatsen stil te staan en in geval van noodzaak, langer dan noodzakelijk is.

Artikel 173.

Het is aan passagiers verboden in een autobus in de voor passagiers bestemde ruimte mede te nemen;

- a. andere dieren dan huisdieren, zomede andere goederen dan van geringe omvang en mits naar gelang van de omvang en het gewicht van het door hen medegenomene minder zitplaatsen ingenomen worden en het medegenomene zich in zindelijke staat bevindt;
- b. brandgevaarlijke stoffen, anders dan in geheel gesloten metalen bussen.

Artikel 174.

Het is aan passagiers op de openbare weg verboden:

- a. anders dan langs de daarvoor normaal bestemde in- of uitgang zich toegang tot de autobus te verschaffen of deze te verlaten;
- b. anders dan in noodgevallen van de aan de autobus aangebrachte nooduitgang gebruik te maken.

HOOFDSTUK IV.**Strafbepalingen.****Artikel 175.**

1. Overtreding van enige bepaling dezer eilandsverordening, met uitzondering van de artikelen 70, sub c, en 133, eerste lid, sub a, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

2. Overtreding van het bepaalde in de artikelen 70, sub c, en 133, eerste lid, sub a, dezer eilandsverordening wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste een duizend gulden.

3. Indien tijdens het plegen van een overtreding, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, nog geen jaar is verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, of vrijwillig volstaan is aan de voorwaarde, door de bevoegde ambtenaar van het openbaar ministerie krachtens artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao gesteld, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste een duizend gulden.

4. Indien tijdens het plegen van een overtreding, genoemd in het tweede lid van dit artikel, nog geen jaar is verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft

met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste twee duizend gulden.

5. Bij veroordeling wegens overtreding van enige bepaling dezer eilandsverordening kunnen de voorwerpen, in de desbetreffende bepaling genoemd, waarmede de overtreding is gepleegd of door middel van de overtreding werd verkregen, worden verbeurd verklaard, voor zover zij aan de veroordeelde toebehoren, met uitzondering evenwel van dieren en vervoermiddelen.

6. In afwijking van het bepaalde in het voorgaande lid, kan bij veroordeling wegens overtreding van artikel 70, sub c — alleen voor wat betreft het gebruik van alcoholhoudende drank en bedwelmende middelen — bij herhaling binnen vijf jaren gepleegd, indien de overtreder daarbij iemands dood heeft veroorzaakt of aan een ander zwaar lichamenlijk letsel heeft toegebracht, het vervoermiddel waarmede de overtreding is gepleegd worden verbeurd verklaard, voor zover dit de veroordeelde toebehoort.

Artikel 176.

De feiten, bij deze eilandsverordening strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

HOOFDSTUK V.

Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 177.

1. Ten aanzien van bestuurders van brandweermaterieel en van ziekenwagens zijn niet van toepassing de artikelen 86, 90, 93 en 133 en ten aanzien van bestuurders van brandweermaterieel bovendien niet het bepaalde bij de artikelen 80, sub b, 134, eerste lid, sub c, en 141.

2. Ten aanzien van bestuurders van materieel van de reinigingsdienst zijn op zodanige dagen en uren, als door het

Plaatselijk Hoofd van Politie te bepalen, niet van toepassing de artikelen 90 en 93.

3. Tenzij bijzondere omstandigheden zich er tegen verzetten, verleent het Plaatselijk Hoofd van Politie, op tijdig gedaan verzoek, ten aanzien van naar het sterfhuis of grafwaarts gaande lijkkoetsen en in het laatste geval eveneens ten aanzien van de volggkosten, ontheffing van het bepaalde bij artikel 90.

Artikel 178.

Met rijtuigen tot vervoer van personen bestemd worden in deze eilandsverordening gelijkgesteld rijtuigen tot vervoer van goederen bestemd, mits op veren en van een vaste zitplaats voor de bestuurder (bok) voorzien.

Artikel 179.

1. Met het opsporen van de feiten, bij deze eilandsverordening strafbaar gesteld, zijn belast de ambtenaren, genoemd in artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor Curacao.

2. Zij hebben te allen tijde vrije toegang tot alle bijeenkomsten, waarbij het publiek wordt toegelaten, voorts tot alle plaatsen, in de artikelen 36 en 38 bedoeld, alsmede tot alle plaatsen, waar redelijkerwijze vermoed kan worden, dat een bij de artikelen 18, 27, 36, 38, 40 en 41 strafbaar gesteld feit wordt gepleegd en, indien aan het in artikel 39 omschreven bevel geen gevolg wordt gegeven, ook tot de plaatsen daarin bedoeld. Voorts hebben zij, ter uitvoering van de hun opgedragen taak, toegang tot alle wegen in de zin der Bouw- en Woningverordening 1935 (P.B. 1952, no. 14), voor zover aan deze wegen drie of meer woningen gelegen zijn, welke als een bouwcomplex te beschouwen zijn.

3. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die ondanks de bewoners, gebruikers of eigenaars.

4. Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil der recht-

hebbenden niet binnen dan in het bijzijn van de rechtercommissaris of op een bijzondere schriftelijke last van het Plaatselijk Hoofd van Politie. Van dit binnentreden wordt door hen procesverbaal opgemaakt en binnen twee maal vier en twintig uur aan degene, wiens woning is binnengetreden, in afschrift medegedeeld.

Artikel 180.

1. Deze eilandsverordening kan worden aangehaald als „Algemene Politieverordening voor Aruba 1952”.

2. Zij treedt in werking op een door het Bestuurscollege te bepalen tijdstip.

3. Op dat tijdstip vervalt de Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 (P.B. 1937 no. 1).

4. Rijbewijzen, bewijzen van goedkeuring, ontheffingen en vergunningen, krachtens de Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 verleend, blijven geldig tot de tijd, waarvoor zij verleend werden, verstreken is of totdat zij zijn herroepen of ingetrokken en onder stilzwijgend voorbehoud, dat de voorwaarden en bepalingen, daaraan verbonden, worden inachtgenomen en nageleefd.

5. Beschikkingen, waarbij wegen van het verkeer met alle of sommige vervoermiddelen of enig vee of van het verkeer in een bepaalde richting of van het verkeer gedurende bepaalde uren, al dan niet met elk vervoermiddel of vee en al dan niet in alle richtingen zijn uitgesloten verklaard, welke van kracht waren op het tijdstip van inwerkingtreding dezer eilandsverordening, worden geacht ingevolge deze eilandsverordening te zijn gegeven.

6. De krachtens de Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 ingestelde commissies, welke op het tijdstip van inwerkingtreding dezer eilandsverordening met de uitvoering van een of meer bepalingen der Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 zijn belast, worden geacht ingesteld te zijn overeenkomstig, en belast te zijn met de uitvoering van de bepalingen

dienaangaande in deze eilandsverordening gesteld.

7. De krachtens de Algemene Politiekeur voor het eiland Aruba 1937 benoemde deskundigen, welke op het tijdstip van inwerkingtreding dezer eilandsverordening met de keuring van motorrijtuigen zijn belast, worden geacht benoemd te zijn overeenkomstig, en belast te zijn met de uitvoering van de bepalingen dienaangaande in deze eilandsverordening gesteld.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 30 September 1952.

De Voorzitter,

KWARTSZ.

De Secretaris,

L. KERSTENS.

Deze eilandsverordening is door mij afgekondigd op heden, de 14de October 1952.

De Gezaghebber,

KWARTSZ.

